

Головний

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№№ 192—193 (1442—1443) • Субота, 12 жовтня 1996 року • Ціна договірна

Час вимагає зрозуміти: ми — стратегічні партнери

Закінчився триденний офіційний візит до Києва Прем'єр-міністра Польщі Володзімежа Цимомшевича. Вчора високого гостя прийняв Голова Верховної Ради України Олександр Мороз. «Я переконаний, що громадяни України і Польщі, а також урядові структури розуміють важливість стратегічного партнерства наших держав. Наша історія і наше суцільство вимагають саме такого мислення», — зазначив, зокрема, О. Мороз. На його думку, однією зі складових зміцнення такого партнерства у політичній сфері є міжпарламентські стосунки. Отож, цілком закономірно, що у Верховній Раді України створено робочу групу для розвитку зв'язків із сеймом Польщі. (Про підсумки візиту польського прем'єра читайте на 2-й стор.)

Севастополь поза Кримом?

В опублікованій 5 жовтня в газеті ЧФ «Флаг Родины» передрукований в четвер «Кримське правдою» статті О. Лебедя «Севастополь — російське місто», зокрема сказано: «Слід поставити питання про наявність територіального спору між Росією та Україною, розглядаючи права Росії на Севастополь в історичному аспекті, співраховуючи на соціально правову базу, на етнографічний чинник, а також з врахуванням волевиявлення мешканців міста».

На думку О. Лебедя, «питання про статус Севастополя в ході переговорного процесу з Україною можна поставити як самостійне, відокремивши його від переговорів щодо Чорноморського флоту і Криму, визначивши інтереси органів законодавчої та виконавчої влади РФ до цієї проблеми».

О. Лебедь вивчений, що Севастополь, «на відміну від Криму, ніколи офіційно не передавався Україні і де-юре не втратив свого російського статусу». «Жорстка позиція України щодо флоту багата в чому: прокладена протиніями ультратверді де-факто суверенітет над Севастополем», — зазначає О. Лебедь.

НАМ ІЛЮЗІЇ ДАЛИ, СОБИ ЗОЛОТО ВЗЯЛИ

Нікого не знає, де те золото гетьмана Полуботка, яке нібито за його вказівкою вивезли до Британії. Та й чн взагалі воно було? Скоріше, це одні з історичних міфів, які дійшли до наших часів.

Тв ось де наше справжнє золото, не міфічне, а реальне, то ми добре знаємо. Золото, зароблене потом і кров'ю нашого народу, наміте українськими невідомками на золотих копальнях Коліми й Якуті, пограбоване зі скіфських курганів й українських музеїв, ослод нині в російських банках, музейних і приватних колекціях. І на те, що воно більш частково повернеться, у нас немає шансів. Тому мусимо створити свій золотий запас, що і викликає неприховане роздратування деяких масмедіа суспільної держави.

Почекаймо статтю «Не так ті дорогі, як добрий людина» читайте на 3-й стор

Не задушити б працівника у податкових обіймах

«Державним оком» назвав Президент України Леонід Кучма працівників податкової служби, виступаючи на церемонії представлення в Державній податковій адміністрації України керівника цієї структури Миколи Азарова. Починаючи з 1997 року, наголосив Президент, державний бюджет бажано формувати на нових засадах оподаткування. Масштаби ухилення від сплати податків дуже великі, про що свідчать проведені податковими службами перевірки. Якщо ми накресли контрольовати державні підприємства, то цього не можна стверджувати, коли йдеться про підприємства інших форм власності. Якщо ми досягли чистоти й у цьому, то розмір дефіциту державного бюджету можна було б довести до середніх стандартів, підкреслив Леонід Кучма.

Зараз податкова служба вже не підпадає під мішень, а самостійна структура, що має бути надійним органом державної виконавчої влади і повинна забезпечити країну фінансовими ресурсами. Однак головне сьогодні — не задушити у цупких обіймах податків тих, хто працює, виробляє матеріальні цінності. Правила три не можна змінювати часто, а коли змінювати, то треба добре поміркувати, чим це обернеться. Чим менше податків і чим простіша податкова система, тим краще, зазначив Президент. Тому потрібно прийняти Податковий Кодекс, який би регулював всі сторони і аспекти податкового процесу в державі, поновлює Українформу.

«Ласкардіє Шипінг Ко» вимагає правди

У зв'язку з різними необґрунтованими чутками та заявами, що розповсюджуються офіційним й неофіційним каналами і у Миколаєві, і загальною в Україні через газетні статті та інші публікації, компанії «Ласкардіє Шипінг Ко» висловлює бажання захистити свою ситуацію на заводі імені 61 Комуніста так.

Початок співробітництва між «Ласкардіє Шипінг Ко» і заводом імені 61 Комуніста припадає на 1992 рік, коли «Ласкардіє Шипінг Ко» пішла на ринки і розмістила перше замовлення на 9 рефрижераторних одиниць середнього розміру (270 000 куб. футів), яке було згодом розширене до 13 одиниць з 2 подвійними опіюваннями. Пізніше було укладено контракти на 4 великі (500 000 куб. футів) судна з опіюванням на 4 таких рефрижератори. Це означає, що весь проєкт «Ласкардіє Шипінг Ко» перебігає 17 фінансових замовлень з опіюванням на будівництво ще 6. На цей час 11 суден було здано, а останні 2 рефрижератори середнього розміру має бути здано протягом наступних місяців.

(Закінчення на 8-й стор.)

Читайте у суботньому випуску:

Мопитва у печері

Іван Драч: «Кожна пюдина, в якій не зотпіла душа, має боронити свій народ»

Чи можна бути багатим, відпочиваючи 194 дні на рік?

У нас теж Нессі водяться...

«Заапляньте» у своє ім'я

6 стор.

7 стор.

8 стор.

13 стор.

16 стор.

Олександр Мороз – на Луганщині

Учора Голова Верховної Ради України Олександр Мороз розпочав дводенну поїздку на Луганщину. Він взяв участь в урочистостях, пов'язаних із відкриттям «Року права», відвідав державну холдингову компанію «Луганськстепловоз», мав розмову з акціонерами, вченими, фахівцями наукових та навчальних закладів обласного центру.

У програмі перебування глави українського парламенту в робітничому краї — участь у нараді керівників рад та державних адміністрацій області, відвідання шпиталю інвалідів Великої Вітчизняної війни, зустріч із представниками політичних партій та громадських рухів.

**Краще чужі поради
ніж власні помилки**

у Києві розпочались чергове засідання американсько-українського консультативного комітету. Створений 1994 року з ініціативи відомого політика Збігнева Бжезінського, він об'єднує впливових американських політиків та бізнесменів. Мета діяльності комітету — не лише зміцнити двосторонні відносини, а й розробити рекомендації урядом України та США.

По питанню, яким приділятиметься особлива увага на цьомугодині засідання, належать: політика та безпека, макроекономіка та інвестиційна

Учора члени комітету прийняв Голова Верховної Ради Олександр Мороз. На зустрічі обговорювалися відносини України з ЄС та НАТО. На думку Збігнева Жезинського: «Україна на даному етапі відіграє роль чинника стабільності, безпеки та співробітництва у Європі». Тому на засіданні комітету обговорювалися «шляхи допомоги саме у цих напрямках».

Нам обіцяють велике майбутнє

Учора заступник Голови Верховної Ради України Віктор Мусіяка прийняв делегацію представників Всесвітнього союзу баптистів на чолі його президентом Нельсоном Фаяні.

Як було помічено під час зустрічі, Конгрес країнів свого часу називався «Світовий християнсько-баптистський третій церковний в Україні». Це було однією з головних причин приїзду у нашу країну представників союзу. За словами Нельсона Фаїні, їм було цікаво побачити країну, зустрітись з політиками та представниками влади. «І хоч аша країна була холодною, а я ще років», — зазначив Н. Фаїні. «І вже бачимо, що за короткий проміжок часу вона стала головною державою у Східній Європі». Люди, з якими нам довелося зустрітись, демонстрували широке бачення світу і розуміння «відкритості».

Час вимагає зрозуміти: ми – стратегічні партнери

(Початок на 1-й стор.)

НАВРЯД чи п'ять років тому хто-небудь міг уявити, що Україна матиме з Польщею зв'язки тісніші, ніж із деякими республіками колишнього Союзу. Та й організатори операції «Вісла» навряд чи могли передбачити, що за якихось несподіваних обставин оповідати-муть українцям у братерській любові й шукатимуть співробітництва й підтримки.

[illegible]

спільний контроль, відкрити культурні центри Польщі й України столітніх держав. Прем'єр Цімошчак оголосив про можливий кредит нашій країні під продаж польських комбайнів «Візон». Україна, у свою чергу, пообіцяла обміжувати свою участь у будівництві газопроводу «Ямал — Європа».

Але будь-яка держава, навіть су-
сідня і дружня, не бюро добрих
послуг. Тому постає природне запи-
тання: чому Польща прагне «під-
тягнути» нас до свого рівня? На ц-
запитання однозначної відповіді
немає.

Український товаровиробник який поки що не витримав конкуренції із завазеними з Польщі дешевими (бо не завжди якісними) товарами, скаже: долари просто намагаються завоювати український ринок (до речі, цього року товарооборот між країнами зріс на 500 млн. доларів). Інший резонно помітить: у такому разі Польща не пропагувала б створення спільного ринку, обмін новітніми технологіями тощо.

По суті, виходить, що Республіка Польща, економіка якої протягом останніх трьох років розвивалася найшвидшими в Європі темпами, саїдомо готує собі конкурента. Адже, якщо Україні вдасться реформувати економіку, то за своїм

потенціалом вона випередить Польщу. Можливо, секрет у тому, що Польща більше боїться непередбачуваної Росії, ніж конкурентоспроможної України, прекрасно розуміючи: чим стабільніший (передусім, економічно) буде сусід, тим спокійніше спатиме Варшава.

А те, що, розмовляючи з Україною, Польща завжди пам'ятає про Росію, засвідчив і нинішній візит. Недарма Президент України Леонід Кучма і Прем'єр-міністр Польщі Володзімеж Цімошевіч виїхали після зустрічі до журналістів, аби оприлюднити своє ставлення до підготовки договору між Росією і НАТО: моваля, до таких переговорів слід залучати не лише Росію, а й усі малі, великі й середні країни.

Розумний знає, з ким слід дружити і кого не варто при цьому забувати. А щодо наших інтересів, то нині економіка України перебуває у такому стані, що потребує термінових «вливань» — іноземних інвестицій. На польських злоті ми вже можемо розраховувати.

На знімках: Урахованої Ради України Олександра Мороза з Прем'єр-міністром Польщі Влодзімежем Цимошевічем; прем'єрам є про що поговорити.

Фото Олександра КЛИМЕНКА

Народний депутат України Валерій БАБИЧ:

Нашій гривні бажають твердості

НЕЩОДАВНІ у Вашингтоні завершилися щорічні збори Міжнародного валютного фонду і Світового банку. Прокоментувати результати їх роботи для нашої країни ми попросили члена офіційної делегації України, відомого політика й бізнесмена, народного депутата України Валерія БАБИЧА.

ної зустрічі нас вітали з успішним закінченням грошової реформи. Запровадження гривні як завершального етапу монетарної стабілізації однозначно вважають чинником, який сприятиме піднесенню довіри до України з боку інвесторів і банків за кордоном. Усе це, як бачили наші виступи, було бажано і конвентуально, як і ірби́на гривні — «новоділ», котру як сувері́н подарував нашим патріархам на свято Ювілейне Діло. Історик Володимир Ющенко, Діло, як історик, відправив до Вашингтона листа, що підтверджує прийняття Україною умов восьмої статті Статуту МВФ, де йдеться про надання гривні статусу конвертованої валюти — про це, гадаю, докладніше може розповісти кожен з нас.

— Лівбонь, порушувалося питання і про стабілізаційний фонд гривні?

Гадаю, не відірвув великої теми, підтвердженні ваше припущення. Однак маю зазначити, що деякі візантисти, наприклад, піддають сумніву доцільність створення фонду. Це прав. Раз нагадаю, що кошти стабілізаційного фонду можуть бути використані тільки на проведення валютних інтервенцій, а не на закупівлю валютних короткострокових, кон'юнктурних коштів гривні. Ці кошти підлягають негайному поповненню після зникнення короткострокового нестабільності гривні. Тому, на мою думку, створення фонду з цих чукот або пошту, що сприяє надтоштрубу «прикращання вітрини балансу» на знігні лати). Нині, коли відносини стабільності гривні забезпечені, а валютні інтервенції не потрібні, фонду (а певня діяльність ГРОУ Нан

мовлена триванням інфляції й покликана підтримати вітчизняних експортерів, за прикладом Польщі чи Росії, має відбуватися у запланованому порядку), ми могли б знайти й краще застосування для кредитів МФВ.

І у МВФ, і у Світовому банку, і в ЄБРР добре уявляють суть і гостроту наших фінансових проблем. Розмова із заступником директора-розпорядника МВФ паном Фішером, приміром, показала, що ми цілком можемо розрахуватися не лише на розуміння, а й на певну фінансову допомогу в розв'язанні проблем у наших шахтарських регіонах. Для мене як депутата саме від шахтарського регіону ця зустріч була дуже важливою. Але, звичайно, цілком наших проблеми зможемо розв'язати лише ми самі.

Крім того, в такому відношенні і зустріч з керівництвом Європейського банку реконструкції та розвитку — президентом Жаком де Ларос'єром і першим віце-президентом Рональдом Фріменом. Як відомо, 1998 року щорічні збори ЄБРР проходять у Києві, і керівництво банку має намір на цей час збільшити фінансові вливання до нашої економіки в кілька разів. Йдеться не тільки про збільшення лімітів кредитування, а й про деякі нові, оригінальні проекти.

— Ваша компанія, УФГ, здається, же має досвід співробітництва з

— Так, АТ «Українська фінансова група» справді має такий досвід, і ми маємо намір продовжувати наше співробітництво. Найвідоміший зі спільних проєктів — створення «Фінансової групи».

народного банку». Звичайно, під час наших зустрічей ми не обминули теми підвищення ефективності КМБ. Бажаючи стати акціонером КМБ висловили одні з найбільших міжнародних банків, і ми провели попередні переговори з його керівництвом, яке також було присутнє у Вашингтоні на зборах МВФ. Нині ще зарано говорити про щось певне, але, погодьтеся, такий інтерес сам по собі багато про що свідчить.

— Отже, не тільки як депутат, а й як бізнесмен, ви ве ганли часу на такому...

— У вашому запитанні міститься і відповідь. Так, офіційні зустрічі доповнювалися діловими. Ми памітили значне розширення наших операцій і швидкого переказу грошей у системі Вестерн Юніон Файнштейн Сервіс. Ми домовилися з клієнтами додаткові послуги з переказування грошей на оплату лікування та навчання за кордоном, придбання предметів особистого користування тощо.

Намічено й нові проекти. Серед них той, що не має аналогів в Україні: кошти цей «пілотний проект» з українськими цінами паперами виявляться надзвичайно дешевими. Це означає, що можна буде говорити про достатньо широке тиражування по всій країні. Проте, на жаль, усе, що стосується фінансових операцій, нормальних у розвинутих країнах, у нас ще пов'язано з дуже багатьма проблемами, в тому числі й законодавчими.

Підбиваючи підсумки поїздки, можна сказати, що вона дала можливість краще зрозуміти, яких законодавчих змін потребує Україна для того, щоб посісти одне місце у світовій економіці. Гадаю, набутий досвід у Верховній Раді щодо одаткового кодексу, банківського законодавства, закону про валютне регулювання нададуть шанс виправити становище, що склалося.

Не так тії вороги, як добрії люди...

бітиштво, який наразі наші держави майже готові підписати, треба зафіксувати і прагнення обох сторін повернути культурні цінності, які незаконним шляхом опинилися на їхніх територіях. Проти чого, до речі, категорично виступає Росія.

Але хто за нас заступиться, якщо ми самі цього не зробимо?

Акція тижня

Іван ІЛЛЯШ, «Голос України»

Колеги Печкіна пропонують...

«ПОШТА — найкращий вибір» — від таких слів ми проходим, у країні Всесвітніх тижнів пошти.

У ці дні поштарі надають звичні та неординарні послуги. Зокрема, міське підприємство поштового зв'язку (МППЗ) «Київпошта» проводить в операційному залі поштамту спеціалізовані конверти. Крім того, провідні фахівці МППЗ відповіли на запитання киян, вислухали їх пропозиції щодо поліпшення якості обслуговування клієнтів під час прямого телефонного зв'язку. Безопосереднє спілкування, скажімо, показало, що найбільш проблемною жителям столиці був л. д. пошти, який зборюється на поштових скриньках, — результати скаричків, — результати скаричків відділу експлуатації поштового зв'язку «Київпошти» Ніна Гал-риш.

Всесвітній тижень пошти у нас триває цілий рік, — запевняє Ніна Гал-риш.

Сергій ВЛАД, журналіст

«Приватбанк»: і економіка, і мораль

Голова правління дніпропетровського комерційного «Приватбанку» Сергій Тігіпко під час кожної зустрічі з журналістами наголошує на моральному боці свого бізнесу.

Треба підготувати, підстав для цього у нього достатньо. За всіма показниками «Приватбанк» належить до найстабільніших не-фінансових установ держави. Нині серія його клієнтів — 18 тисяч підприємств та організацій різного, металургійного, машинобудівного характеру, а це, згідно з даними, 30 тисяч рахунків. Понад 123 тисячі громадян довіряють «Приватбанку» свої заощадження. Коже знає рязькомного телеарма, присвяченого передачі клієнтів мережі «Приватбанку», через яку перекутно місток до Російської Федерації містих відомий всесвітній центр, перу і його має значимість, бо тут сотисять боржників зобов'язан на 20 мільйонів з гаком гривень. Певно, це і є моральний бік банківського бізнесу, про який і цього разу нагадав Сергій Тігіпко. І дусе аргументи не ставив в момент, коли «Приватбанк» репрезентує першу міжбанківську пластину картку США, виготовлену за спеціальним замовленням відомого англійського компанії «А.Е.А. Рес», Україна стала сотото державою, яка

тепер підключається до комунікативної і телекомунікативної мережі «Visa-Net». І можливість не потрібності комп'ютерів 11 мільйонів операцій на рік, 20 тисяч — за хвилину. Отже, маємо пластиків гроші.

Ніна Гал-риш, голова правління «Приватбанку» стай клієнтам пропонують отримувати картки грошей типу «Classic-Visa, Business-Visa, Gold-Visa, найбільш пристосовані до українського ринку.

Оараз зауважу, що не всім юни бо кишені. Власник зобов'язаний відкрити страховий депозит у відділеннях «Приватбанку» понавише на 2 тисячі доларів США у будь-який момент. Тож пластикова картка для людей грошовитих. А витрати на її придбання агаються проти ескримі перспектив. З варткою зникає головний бляк, пов'язаний з переказними суттями. Для корпоративних клієнтів вона просто знахідка, бо, скажімо, на утримання за кордоном аліажа потрібна небажана кількість готівки. Власники картки — підприємці і їхній заробіток гроші, бо замість коштів на страховку депозит зберігається під спокусанням процентом. Добачи про спокусання спокусання, «Приватбанк» узявся за створення необхідної для функціонування пластиків картки інфраструктури. До кінця цього року буде укладено тисячі титот, з торгівельними закладами і центрами

послуг. А вже на початку наступного року в Україні з'являться перші банкомати. А що робити тим, у кого немає досі тисячі доларів, знову зазирати? Значить, і тому з наближенням не даба про загальнодержавний інтерес, голови його починали не повірили б, коли він пропавше говорив про моральну сторону банківських справ. І тому з наближенням планав «Приватбанку» — створення української пластикової картки для загального користування. На знімку: Сергій ТІГІПКО.

Георгій ВОРОТНИК, «Голос України»

Гроші за хліб — наперед

ТІЛЬКІ за умов попередньої оплати починають відпускати свою продукцію магазини хлібозаводи Одеси. Такий крайній захід підприємств бори за ризиком поставити хлібобулочної сировини на суму понад 1,3 мільйона гривень. А пекарям, у свою чергу, нема за що купувати борошно, бо там киян можна бачити лише порожні полиці. Ойкак си, бо там киян можна бачити лише порожні полиці. Ойкак си, бо там киян можна бачити лише порожні полиці. Ойкак си, бо там киян можна бачити лише порожні полиці.

Санкція тижня

То що, відтепер у мешканців Одеси проблеми з придбанням хліба? Цього не скажеш, хоча декотрим від послуг найбільших магазинів-борожників і доведеться відмовитися у місті е, на шість, немало магазинів, які не втрачають довіри пекарів. — Ми відпускаємо хліб без попередньої оплати, але з обов'язковим поверненням належних сум грошей заводу протягом наступних трьох днів. Це передусім фірмові магазини і кіоски самих хлібозаводів — їх понад 70, а також підприємства платників інших структур, в числі яких приватники. А злісним борожникам хлібобулочні виробники відпускають лише після відшкодування боргів.

У торговлі, отже, в результаті запровадження заходів, може, і дасться навести порядок, за яким гроші, виторговані в населення за хліб, не «прокручуються» в зарплату додаткового власного «навару», в відраду повертається хлібозаводам. А ось як бути з інішим борожм пекарів — з боку державних організацій: армії, закладів утримання заарештованих тюдо? Цю проблему задан розв'язати, вважають на місцях, тільки уряд. Одеса.

Людина від Бога

15 ЖОВТНЯ виповнилося би 75 літ Дмитрові Луценка, істинно народному поетові-піснелю. Щопів в українському музичному викила книга спогадів «Як тебе не любимо: на будинок по будні Субора в Києві, де в останні роки жив поет, відібрали неможливу дошку. А в Бєлєзівій Руді на Прикарпатті, де він народився, проведено монументу на краве економіки Луценківського містечка. Німеччє рудуємо зрештє художнього керівника академічного народного хору імені Дєрєвоки Анатолія АВАІЄВ-СЬКОГО по колегі і поетамі.

«Дмитро Омелянович — особистість непересічна, від Господа Бога дана їм, в її цім не раз переконувався. Він спочивав життя по-своєму, завжди надзвичайно тоїмш карч, чисті натури... Перше знайомство мене відбулося під час роботи над лісьєю Дмитра Луценка та Гіора Шамо «Захаровна Дєсна». Тут закінчив бо стей спілкування й уторного взаємобогачення співаків та музикантів з авторами піснь. Дмитро Омелянович багато працював, пробіс пої до аду аліати на музичні, але був і мисловий, і мисловий. Отож і продовжував на ретичний разом з нами, раліючи, як на його очак обростали золотим дїрчком крила хлізкової жар-птиці — його піснь. Сам він домагався нам сво-

го пристутствє, своїм творчєм захоженням і несподівано, по-літкою прямого радїста. І є насмажувало сьє колектив, створювало особливий настрї. Так і сьє аліаток вихваляв, знаходив кожний приємні слова... Але в ті часі і бюрократична машина дїткульсє своїм змюгом. Тож ми, артисти і композитори, хто працював у жанрі піснь, мусили сплатити якусь даність тїм системі. Нам з Дмитро Омеляновичем заклади не раз, про ми знайомаємося ліричним сподіванням, в я нїх мене бурхливому сподівання, не оспівувати комуністична доба — «замінити партійну піснь». Я вже обираю саукати отї заклади. І мене виникає іде: «Давайте надішлю про козаків-запо-

рокінь». А саме тоді виїхав книга П. Шелеста «Україна наша радянська», де було позитивно оцінено історію Запорозької Січі. Бачу, у поеті загорілися вогники в очі, він почав тартити прямо в мою хабітє. Через якийсь час озвисться: «Я хм зям одїє».

Не громи в степах гулять — запорожці ідути. Що вєде їх у бурїні? Криворіччє і Богам... Закопана мене та цїрфа, сї одарау ж до інструмента і звав першє маршово-оподїні акордом. Кома показав вєде пісню, на якї одарау ж було покладаю вєсто, але знайнявся вєсто, ми закінчили тїм і сїм не менш популярним, ніж інші піснь на вірші Дмитра Омеляновича...

Не раз я виступав з пропозицією, наголосити на відкритті сподівання, в числі яких і сподівання в Києві, бля моїмш Шевченка. Деколи передавав чергє Міністерству культури «Чого там Адаєвський хочє? Йому бляше за всіх трєб!» Які сїмє сьє ко мовчїт... Дуже сїмєся Дмитро Омелянович з отриманням мовчїт... А іжекої алїажа, мовчїт, не переживав, бо найкращий офіційний наш настрє — це народ, який ми рибїмо, бо нїмш мїстєрство не зумїєть тїм чїмш піснь. І спєраді, так було не раз з його піснями, іх вїдмїя і прїняв за свої український народ. Вічна шана йому!»

кількі нам відомо, депутати — розумні люди, про що свідчить і те, що більшість з них не відмовляється від 200 мільйонів карбованців на користь випуску улюбленої газети, коли йшло на літні вакації... Написано, правда, нездодути, чи то не відмовлялися на 200, чи то «на користь», але зрозуміти туго грамоту такі можаки. Шановні народні депутати України! Де гроші? Уя, швиденько нести по 200 міль. крб., тобто по 2 тис. гривень, для парламентської газети. Вже остиг надворі! Не півдальте плана Полікарпа, бо чоловік, чого доброго, зовсім у розумні пошнєсться...

Петро ІВАНЕНКО, шафетознавця.

Жив відважний Полікарп...

Двічі висунутому Шафеті присвячується

Репліка тижня

Є на славній Волині суперславний журналіст (таким він себе вважає) і першочинний суддя всіх видань і телерадіофонії (на що засади він теж сам себе признає) пан Полікарп Шафеті. Свого часу цього видатного метра не задовольняла премія імені Яворського Галата, зобов'язавши у паллі боротьби з українським буржуазним націоналізмом (це в ті часи, коли любив до свого народу обов'язково вважали націоналізмом і обов'язково буржуазним). Метр Шафеті дичи ор-

ганізував своє висунення й на Дерзаву премію імені Шевченківського комітету дичи не відда-ли йому голоси.

Із зобов'язанням Україною незалежності дичи висунутий Полікарп упертий орієнтир. На кому ж тепер заробити політичні дивиденди головному редакторові газети «Волинь»? Таруватимуть далі отих буржуазних націоналістів

— курн засміють. І нїривний пан Шафеті від замітки своїй розумової здібності спрямувати на пам'ятування інших видань. Акже, тапує, поначє, значить, на частини, значить, на виду.

Налє, але і в мисловий, і мисловий. Отож і продовжував на ретичний разом з нами, раліючи, як на його очак обростали золотим дїрчком крила хлізкової жар-птиці — його піснь. Сам він домагався нам сво-

оаналізом психології швидко мїняється — просто дичи дичє.

А «Голос України» (ну, до чого ж ухажувати) узяв та й зпавчє вельможного Полікарпа, а розіграв то бичка, і отримали його лобї лобї — сїм я механізатор Пала Гаврилюка з села Бужинка Волинської облєкї.

Не стрїтив такої нїгути Полікарп і надкурдував нїгути кореспонденту «Голос України». Про його автор і сам не втіяв, бо називався «Бичок», для парламентської газети. Перешлював, серешений, шановного механізатора з таким собі «Голосом України». Трапляється...

У нїм сїмш кореспондент «Волинь» «бичкотомство» не обмежєва. Втуду йтакє: «Але нас-

101-й ресейст для сільського клубу

ВІННИЦЬКЕ обласне управління культури розробило дешо незвичайний збірок програм, він так і називається: «Як заробити гроші сільському закладу культури».

Промовистим доповненням до ста програм — а їх саме стільки у збірничку — можа бути «схема експлуатації» запропонована культурними села Сугаків Могилів-Подільського району.

— На жаль, рекомендації, про які веде мову, до нас не дійшли, — каже Василь Біринський, заступник голови правління колективного підприємства «Дружба» села Сугаків з питань культури і духовного відродження, — але ми також не сиділи скляни руки.

Кілька років тому тут узялися за розширення місцевого будинку культури. Споруджений у середині 60-х, цей заклад потребував капітального ремонту. Зовсім вдало «вбити» кошти на це один споряду. Нео став новий дисконт: його «прив'язали» до основної будівлі. Гарно, зі смаком обладнали. У сучасній кімнаті відкрили бар-кафе, щоб усі, як у людей. Як мені розповіли, щоб усі, як і всі округи, навіть са за 10-15 кілометрів, приїжджали відпочивати сюди. Завдавалося, що в цьому особливому. А те, що будинок культури чи не вперше за час свого існування почав заробляти на себе кошти. Поверхали вони давали можливість так-так зводити кімнати з кімнатами — решту витрат на утримання сільського закладу все одно відшкодувало господарство. Але ніні сільський будинок культури знову опинився

у ролі прохача. У когоспінній касі він сидить. Як бути далі?

Василь Біринський, дипломований фахівець, а це — молода ініціативна людина, котра, кажуть, змалку вироста в клубі, запропонував простий, на перший погляд, але, як на мене, дуже вдалий спосіб виходу із ситуації.

— Ця ідея, — каже він, — з'явилася не сьогодні. Виношував її якщо не протягом усіх тридцяти років роботи у цьому ж будинку культури, то принаймні останніх 6-7 років.

Що культурністи взяли за основу? — Ми не відвідували Америку, — уточнює Василь Іванович, — просто прив'язали навішаний у господарстві механізм внутрігосподарського розрахунку до свого невеликого колективу.

Тобто пішли на співпрацю з правлінням господарства на тих умовах, на яких воно співпрацює з іншими виробничими підрозділами, — фермами, бригадами, майстернями тощо. Це так званий внутрігосподарський колектив. А наш колектив будинку культури хіба не такий? Причому це належить господарству: будували його в основному кошти когоспу. Утримується також за рахунок господарства. Ось тільки специфіка роботи в культурній галузі, звичайно, інша. А в господарстві когоспу проводиться? Так самих трудивників господарства.

Аргументи, а їх В. Біринський вивисив на засіданні правління господарства, були такі переконливі, що ніхто й не брався спростувати. Дошли висновки з питання фінансових стосунків. В укладеній угоди, врешті-решт, зафіксували таке. До речі, що за угоди: якщо

з боку правління її підписав тільки керівник господарства Микола Стрижко, про якого в селі кажуть, що він зробив для підтримки культури дуже багато, то з другого боку — підписав всіх правління БК. Окрема плата становитиме відсотки від виробничих коштів. Решта грошей залишатиметься у розпорядженні БК.

Звідки візьмуться гроші? Щодо угодою правління господарства надає можливість колективу БК займатися платними формами обслуговування населення. Зокрема, влаштувати вечори-диско, сімейні свята, вистави, концерти. Новозбудований замі міг стати місцем для проведень хлопців до армії. Та й весілля в ньому обійшлися б дешевше, аніж у «наметі» на подвір'ї — скільки коштують такі задоволення батькам молодих, знають добре.

В угоді обумовлено ще один вид діяльності — можливість займатися торгівлею, в тому числі й продукцією господарства. Тільки так, вважають правління, можна зрозуміти своєрідний підрахунок.

В Біринському, щоправда, дивитися далі. Я хотів би, щоб на нашій базі діяв своєрідний народний дім. Справа, зрештою, не в назві. Люди мали б йти до будинку культури і звідси посидіти в кафе за сільською кавою чи вином, відпочити сімейне свято. А чому б не відкрити тут пункт продажу чи організації надання побутових послуг? Де в селі можна поглядити телевізор? Де постригтися?

Задум у Сугаках, де й нині живуть давні мистецькі традиції, де є єдиний у районі духовий оркестр, що має зван-

ня народного, де раз-у раз піснями хоріла, вокальній ансамбль, де на відзначення народних свят сходяться мало не все село, — вартий уваги. Однак здійснитися йому, на жаль, не судилося. Одряди після перших кроків у реалізації наміченого тут змушені зупинитися — на шляху культурної діяльності поставили податкового інспектора. Засовувати БК за таких умов діяльності змушений платити податків стільки, як будь-яка комерційна структура.

Коментар начальника обласного управління культури Миколи ЦІВЧУКА:

— Добре знаю ініціативу культурних діячів цього села. До речі, ми хочемо внесомі її до нашого збірничка поради «Як заробити гроші сільському закладу культури». Скориставшись з них, певен, не в одному закладі — а в області налічується 1216 будинків культури і клубів — знайшли б для себе багато корисного. Щоправда, всі ці ініціативи дуже непрості узагальнити з податковим законодавством. У зв'язку з цим маю намір зустрітися особисто з міністром фінансів. Спробую внести конкретну пропозицію: боай на якийсь певний час звільнити від податків ті заклади культури, що переходять на роботу в нових умовах.

Друга проблема, що тісно пов'язана з сказаним вище, — несправедливий, як на мене, розподіл коштів на розвиток культури. Порівняйте: торік Вінничині було намірено 733 міль. Крім, а найбільшій суцільній отримали: Житомир — трильйон, Черкаси — трильйон 235 міль. Кр...

Вінницька область.

Олександр ПІЛАТ, «Голос України»

Дзвонять дзвони над печерами

НА ОКОЛИЦІ Бахчисар'ю, поблизу знаменитого нечерного міста Чуфут-Кале, розташований — теж печерний — Свято-Успенський чоловічий монастир. Більш як 70 років тут папусяла заупокоєний. 1921 року як наказом більшовицької влади було знищено чудотворні храми, паракліси заборонили будувати навідуватися. Що трапилось з численним чернечою братією — досі ніхто не знає...

І ось 1993 року по закінченні Одеської духовної семінарії до зруйнованого об'єкту прибув молодий священнослужитель, який одержав церковне ім'я — отець Силуан. З його допомогою, як він сам каже, до старих діогорам, фотографії відновлював монастир. Через три роки нарешті знову задунали дзвони Свято-Успенського церкви, заклякочили паракліси на богослужіння. До речі, дзвони боже відомо безкоштовно на Дніпропетровському металургійному комбінаті. Забезпечило поволенню мавкіла дівчині, уявляючи хрестом, милуючи око паракліси, монахи і послушники.

— Свято-Успенську церкву названо за честь явлення тут ікони Божої Матері, — розповідає отець Силуан. — Це було десь у XIII столітті. Однак заснування монастиря ми відносимо до VI століття від Різдва Христового. Давно казали, що тут ікона Божої Матері та поставила перед нами святу. Кишень наказав занести ікону до доника. Однак вранці вона знову опинилася на скелі. Це повторювалося кілька разів. Тоді всі зрозуміли, що Богоматері не бажано, щоб святий образ її перебував десь, окрім цієї скелі, де він явився. Не зважаючи, вирішили створити малий храм у цій самій скелі. Явлення святої ікони відбулося 13 березня, тому новий храм присвячено Успенню Богоматері.

Щодо відзначити, що Успенський монастир став резиденцією митрополита, центром православної в Криму. 15 березня 1850 року в монастирі було встановлено ікону Успення Богоматері, презентувано Києво-Печерською Лаврою.

На початку XX століття тут існувало п'ять храмів. Один з них, за свідчення Богоматері, було створено в давній печерній церкві. Печерний храм святилища Марка, нижче Успенської церкви, з'явився в 1859 року. Храм святих Костянтина та Олексія було збудовано над скелею 1857 року на захист Єлизавети Іскрови. Існували також храми Георгія Побідоносця та святого Інокентія.

Сьогодні це одна лише Свято-Успенська печерна церква.

— Звідки до вас приходять послушники, які згодом стають монахами? — питаю отца Силуана.

Серед сьогоднішніх послушників є ті, хто приїхав з Московської та Рівненської областей, є й кримчани. Нинішні монахи — всі кримчани: отець Аверій із Євпаторії, отець Алаузі із Севастополя, отець Нектарій з Білогірського району, ієродіахон Рафаїл із Симферополя. Всі вони якійсь чином були православними нашого монастиря, а потім арештовані Сімферопольським і Кримським Лазарі благословили їх на постриг, і молоді люди стали мандрівними монахами.

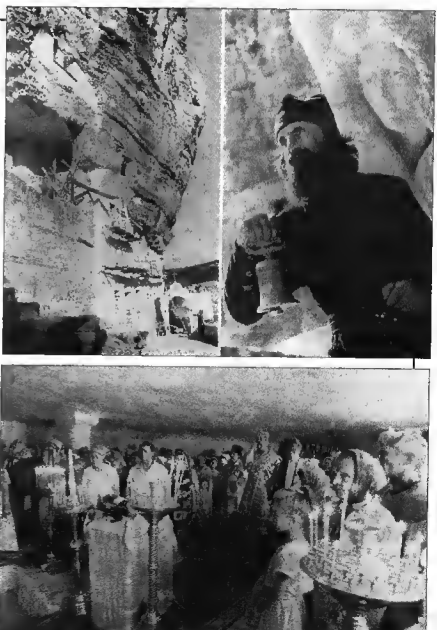
Монахи і послушники мають жорсткий розпорядок дня. О 5.30 дзвонить оголошує підйом, далі 6-ї до 8-ї — молитовен. Після сніданку — послухання, тобто робота. Працюють усі на будівництві. Згодом монахи натісно своє господарство, навіть хоча працюють дітями корів. Потім обід і знову послухання. Після вечери — молитовен, обхід окремих хресних ходів з іконою Успення Божої Матері.

... Закінчився хресний хід. Братія готується до сну. Але ще дозвіна у келіях сидить вогонь. І навіть у тих, де братія не спить, а старанно молиться, дзвоні Боготв за наше земне існування, за всі добрі діла, здійснені Господом.

— Чи не мало спити братія, лише якісь чотири години? — ставлю ще одне запитання отца Силуана.

— Чи, цього швидко достатньо. Я сам стільки відпочиваю. Вони молоді. Монахи і послушники не повинні мати жодних іриських турбот і пристрастей, адже саме життя присвячують служінню Богу.

Відродується Свято-Успенський монастир, названий його засновником отцем Силуаном Кримським Афонем. Відродується одна з перших обителей Київської Русі. Завдяки невичисленій енергії, організаційським зусил-

твом, а головне — безмежній вірі у силу створено. О. Силуан змінив без домогів церкви, на одні лише пожертвування паракліси і за їх участю відновив в ім'я Успення Пресвятої Богородиці дівинство, келії, господарські будинки.

Але робота триває. Відбудовуються нові храми Свято-Успенського монастиря.

Автономія Республіки Крим.
На знімку: будівельні роботи (вгорі видно келію); послушники Василь оголошує братів підйом; служба в Свято-Успенській церкві.

Фото Костянтина ДУДЧЕНКА.

ЛІННВ КУЩ, «Голос України»

**Один з обушком —
семеро з казанком,**
або Чи може бути багатим той, хто працює через день

або Чи може бути багатим той, хто працює через день

ДЛЯ ПОЧАТКУ невеликий тест для читачів. Умови: суцільний запити на серпанці. Була встановлена план видобутку в кількості мільйонів тонн палива. У разі його виконання загальна сума зарплатної плати має становити 10 трильйонів карбованців. Скільки фактично нараховано зарплати, стільки план ліричні виконали на 80 відсотків? Коли встановлено, що пропорок між зменшення і розміри матеріального стимулювання, як — безнадійний дилетант щодо сучасних економічних премудростей. Бо, насправді, загальна сума цифр, проставлених у відомостях, склала майже 95 відсотків від паливної!

Збагнути діані закономірності логі-
ку неможливо. Залишається констату-
вати: традиції зооохочення грошима ли-
ше за саму приналежність до «гвардії
праці», а не за результатів робіт, над-
звичайно жиаучі. Шо, зрештою, під-
твердила остання нарада агульників,
проведена в Донецьку під головуванням
першого віцепрем'єр-міністра Василя
Дурдинця, за участю членів уряду, ген-
еральних директорів вугільних об'єд-
нань, директорів шахт, представників
профспілок.

Пріздні фахівців — не одноразова акція. У листопаді цього року відбудеться наступна зустріч, присвячена вже анзаначенню системи діяльності у зазначеному напрямку.

Поряд колективізму, які збільшують видобуток палива, свою лоббіють на спільного фінансового казана сунути і туди, хто роботою себе не обтяжує, а напастигає не струме. Самостійна шахта «Комуніст» видала за серпень як 1300 тонн вугілля, тобто стільки, скільки інші шахти видобули за три місяці. Сила впливу шахти олівий хороший дільничий за добу. Проте фонд оплати праці на фактично неспроможний шахті становив за місяць... 36 мільярдів карбованців (366 тис.гривень). Аналогічна ситуація — на шахті «Кіровоград» видобуто за місяць стільки вугілля, скільки інші шахти видобули за три і чотири місяці. Значення підприємства чомусь уважали заробленими. І колектива, поже у великим сунувом, вимагали внаслідок туди і гроші.

Приклади безгосподарності, що і
навія міністр вугільної промисловості
Юрій Русанович, не дізуть ні в якій воро-
т, тім паче — у аугейскіх воротах дер-
жавного бюджету. Шахта імені Ілліча
(Луганська область), яка виконує пла-
н на 2,7 відсотка, заборувала за електро-
енергію п'ятнадцятьох карбованців.
Шахта імені Свердловла, тієї ж області,
адибувала паливо на 5 відсотків від
встановленого обсягу, проте енергети-
кам анинна більше трильйона карбованих

Згадані факти — свідчення величезних внутрішніх резервів аугіанських, адянти як можна без додаткових фінансових впливів. Та чи не красномовіше про мінімію інтенсивність праці прихки свідчать такі підрахунки. За календарний рік у родового шахтаря андаде 66 днів відпустки, більш як 100 вихідних і святкових днів, а також у середньому 20 днів «лікарняних». І все це — на законних підставах.

— Загалом шахтар випочивав 194 дні на рік, — поділився спостерженнями Олександр Хохотва, генеральний директор виробничого об'єднання «Донецьквугілля». — Людина, яка працює фактично через день, не може бути багатою.

Фахівці стверджують, що за рівнем продуктивності праці автільну галузь нині відкинуто у 30-ті роки. З тією лише відмінністю, що замкнене коло — авранні гроші — увечері автілля, увечері гроші — авранні автілля — вже не розірвано.

ДОНЕЦЬК.

«Ласкарідіс Шиппінг Ко» вимагає правди

Заплативши за ці судна, компанії «Ласкаріс Шіппінг» протягом усього цього складного перехідного періоду сама забезпечувала фінансову підтримку цілому заводу, якою передбачалися великі суми авансових платежів, що значно перевищували контрактні зобов'язання, і що буде показано далі. І це, незважаючи на те, що завод був неспроможний надати міжнародно визнані гарантії повернення коштів, авансових компанією «Ласкаріс Шіппінг».

Контрактна ціна кожного судна середнього розміру перевищує 10 млн. дол. США, проте для «Ласкаріде Шіппінг Ко» фактична вартість одного судна становить більш як 12 млн. дол., якщо врахуватим відсотки з авансованих платежів, а також узяти до уваги тривалі затримки виважання суден.

На цей час компанія «Ласкаріс Шиппінг» переказала 145 млн. (сто сорок п'ять мільйонів) дол. США у вигляді прямих платежів на рахунок заводу і поставачальників судинового обладнання з України, Росії та інших країн СНД за вказівкою заводу, а також за обладнання, яке імпортує завод з далекого зарубіжжя для будівництва наших суден. Ця сума включає 43,4 млн. дол. (сорок три мільйони чотириста тисяч) дол. США, що стосуються суден, які ще не здані і ніні їх будують на заводі.

Більше того, ці 43,4 млн. дол. США включають суму 25,7 млн. (двадцять п'ять мільйонів сімсот тисич) дол. США, яку було авансовано, повторюємо, авансовано компанією «Ласкарідіс Шіппінг» понад контрактні зобов'язання для забезпечення обігових

коштів, потрібних для повноцінної роботи заводу, в тому числі виплати заробітної плати персоналу заводу, плату за енергопостачання, сталь, матеріали та обладнання, а також платежі субпідрядникам.

Для чіткого розуміння цього питання зазначимо, щоказані цифри означають, що наступних три судна (замовлення 1145—1146—1147) вже цілком опичлені наперед; хоча їх адаптація очікують лише у найближчі 12 місяців.

Проте, хоча «Ласкарідіс Шипінг Ко» продовжує надавати фінансову допомогу заводу, протягом останніх 12 місяців з часу призначення нового керівництва заводу продуктивність праці впала до такого низького рівня, що більше не може нас задовольняти.

За останній 12-місячний період компанія «Ласкарідіс Шіплінг» заплатила 27,2 млн. (двадцять сім мільйонів двісті тисяч) дол. США. Проте за цей час було завершено будівництво менш як двох суден середнього розміру — і це порівняно з майже чотирма аналогічними суднами, побудованими за попередній відповідний 12-місячний період.

У той час, як раніше шість місяців було більш як достатньо для остаточного завершення робіт на судні від спуску до здавання, нині цей термін зріс до 12 місяців за великих відстро-чок порівняно з контрактними строками здавання суден, що є причиною подальших збитків.

Цю неприйнятну ситуацію коли великі суми грошей продовжують переказуватися компанією «Ласкарідіс Шиппінг» за відсутності відповідного рівня продуктивності й ефективності

боку заводу імені 61 Комунара, швидко обговорювали під час серії зустрічей протягом останніх місяців керівництво заводу і наша компанія. З боку керівництва заводу потрібні термінові дії для виправлення ситуації, що склалася.

Проте до цього часу підпільної реакції з боку керівництва заводу або міського управління не спостерігалося. Напевно, це пов'язано з нещодавньою зустріччю 30 серпня 1996 року в Києві в Міністерстві машинобудування, військових промислових підприємств та конерсії, під час якої міністр Малев і пів'я Ласкарський знову підтвердили свої обопільні наміри щодо цілковитого завершення проекту «Ласкарський Шиннінг» на заводі імені Кімузара, і павом Малевим було дано зобов'язання розорядження керівництва заводу для подальшого розвитку цього проекту. Компанія «Ласкарський Шиннінг» дуже вдячна міністру Малеву за його підтримку і конструктивне ставлення під час недавньої київської зустрічі. Крім того, присутності керівництва заводу.

Очевидно, таке рішення міністра і «Ласкардіє Шиппінг Ко» мають витіснити 8 500 працівників заводу та їхні родини, бо на проєкт продовжує залишатися для них єдиним джерелом доходу, як і протягом останніх 4 років, коли працівники заводу іме-
ли 61 Комунара, незважаючи на складні обставини, будували ви-сокоякісні судна, що мають чудову репутацію на ринку рефрижераторів.

Це — самі факти. Решта — чистісінька спекуляція, далеко від реальності.

Ми зв'язалися телефоном з генеральним директором державного підприємств «Суднобудівний завод імені 61 комунара» Дмитром ЧЕРНЕНКОМ, поцікавилися його точкою зору на проблему.

—Так, заради робіток цей контракт вигідний. Але, уклавши п'ять років тому тепер він веде до збитків, бо все подорожчало. Завод на будівництво кожного судна змушений вкладати по 3 мільйони доларів США.

— Але ж угоду виконувати треба...
— Я не хотів би односторонньої подачі інформації.

мації про відносини з вашим замовником. Можу показати документи, які свідчать, що Laskaridis Shipping Company тисне на нас — вкмагве заміни керівників підприємства, скорочення кількості працівників тоху... Кошта в електроенергію і зарплати не дають, кажуть — це ваші проблеми.

Водночас на нашу продукцію є похвальні. Сподіваюся, що через місяць підпишемо таку угоду...

Думка оглядача

[illegible]

ру. Сказавши, «сир-бур» розгорівся і викладав на сторінки преси з лекції подорож Українформу, інформації якого про те, як виконання підприємством угоди Leawards Shipping Company мала наслідок. «Греки мрут на шляху...». Чи є шана, як вимога компанії виконувати угоду. Мабути, ні. Та ситуацію в короткому коментарі подано так, ніби «підприємство» б'ється... Що ж, редакція бере на себе обов'язання так спробувати наміри розібратися в ситуації, що склалася. Наступних висловків і «смаженого» штибу.

Зелене дубо над Сулою

Григорій ГРИНЬ, «Голос України»;
Олександр КЛИМЕНКО (фото)

Дивоказно красивий ліс, коли ще не прийшов падлист — дерева стоять у яскравому багрянці. І радісно на серці від такої гами кольорів, і трохи сумно, бо з небесної глибини на землю лине прощальне журавлине «курлі»...

У давнину Посуля було багате на ліс, як, зрештою, і вся Полтавщина. На жаль, віки не вберегли цієї краси, і нинішній полтавський ліс порівняно молодий — йому трохи більше як півстоліття. Увесь він, власне, рукотворний. Отож, генеральному директорові об'єднання «Полтава-ліс» Іванові Дорошенку є чим похвалитися.

Але інші мова більше за проблеми, головна з яких — як вижити? Тому й зібрався лісівники на раду в Хорол, де володіння Лубенського держлісгоспу. Там побачили й почули багато повчального. Можна, з'ясовується, вижити і за рахунок побічного користування лісом: збирання лікарської сировини, створення підсобних господарств — тієї самої пасіки, переробних цехів. Навчилися у лісі навіть хліб вирощувати.

На кожному дереві — сліди, де й сьогодні — кінце трельювання стовбурів. Це економічно вигідно і екологічно безпечно. А ще — розміщення при кожному лісництві насінєвих розсадників, щоб і завтра зеленіли-квітнули понад Сулою, Пселом, Ворсклою міцні дуби, ошатні сосни, кучеряві берізки й пахучі липи. Щоб не переводився ліс у нашому краї.

Полтавська область.

3 позицій власної вигоди

Два дні у Києві працювало засідання Консультативної ради керівників консульських служб міністерств закордонних справ держав-учасниць СНД. Подібні зустрічі вже проходили у Віпнеку, Мінську та Москві. Місцем проведення нинішнього чергового засідання, враховуючи напругу між учасниками, було обрано Київ. Україна у даному разі виступила стороною, яка надала приміщення та технічні засоби для проведення засідання, і бере участь у обговоренні тих питань, які становлять для неї інтерес. Це, зокрема, можливість укладення насамперед на двосторонній, а також на багатосторонній основі договорів щодо застереження від випадків подвійного громадянства, про сприяння з боку держав-учасниць СНД у врегулюванні комплексу правових, фінансових та інших питань, пов'язаних з поверненням депортованих нелегалів, про взаємодію консульських установ та державних архівних служб по виконанню соціально-правових запитів громадян, про проблеми нелегальної міграції.

У той же час українська сторона ве бере участь у обговоренні таких питань, які проект угоди про порядок в'їзду та виїзду у треті країни через кордони держав-учасниць СНД, про об'єднання та уніфікацію підходів до трактування в'їзду іноземних громадян, про створення єдиного центру обліку і контролю за в'їздом та виїздом України, що розбудовує свою правову систему на засадах своєї нової Конституції, які сувереніта і незалежність держави вважає, що ці питання належать виключно до її внутрішньої компетенції.

За підсумками київської зустрічі підписано відповідний протокол. Досвід участі України у попередніх засіданнях Консультативної ради керівників консульських служб міністерств закордонних справ держав-учасниць СНД свідчить про те, що українська сторона підписує подібні документи із застереженнями, тобто лише ті позиції, які її влаштують, повідомляє Україна-форм.

Валентина ПОЛІЩУК, журналіст

Д'Артаньян у нас не нудився б

З АСТУПНИК голови Держкомтуризму України Геннадія Науменко непогано знає історію. *Заснується, у Франції це 400 років тому не було готелів, тільки відомий і улюблений у всіх народів герой Дюма Д'Артаньян, навіс довішив до Парижа, змушений був шукати собі притулку на ніч у далекій коливі...*

Цей факт Геннадій Приликович¹ завіз на передконференції з нагоди відкриття третього міжнародного туристичного салону «Україна-96». Правда, за останні 400 років Франція здійснила справжню революцію в готельову, а волею у туристсько-го бізнесу, що, до речі, зазавно нерозвинено.

У нас же інший інтерес: щоб ніби в Україні приїжджало якомога більше д'Артаньянів, які залишили б тут якомога більше своїх капіталів. За туристські послуги, звісно.

І бачуть цього року кількості зарубіжників туристів, що мандруватимуть Україною, сніг двох мільйонів. А наших громадян вирушить за кордон відповідати, насолоджуватися екзотикою чи послужити користею з приємним — три мільйони. Хтось скаже: не так уже й багато. Але у цьому разі нам слід непомітно оорієнтувати у старі часи, про які чимало людей згадує з ностальгією, коли турям і «туді», і «сюди» був суворо регламентований протитом року СРСР пускав до себе всього 500 тисяч іноземних туристів.

Тож, коли врахувати, що в туристському господарстві мало що змінялося, бо нових готелів, особливо вищого класу з'явилося буквально оди-два, а турфірм ніби в Україні понад дві тисячі, то, мабуть, ми в цій галузі таки кудись рухаємось.

Та й, побувавши за ярмарку, можна було в цьому переконатися. Наприклад, менеджер ізраїльської компанії «Каспі авейшан» Рита Демидова, яка реалізує туристські і лікувальні тури, розсудливо розвела руками, вибачаючись: «Стільки бажачих приїждати наші путівки, що не вистачило рекламних матеріалів».

Зайдіть за півгодини...

Цього разу на ярмарок прибуло понад 300 туристських фірм і організацій з 36 країн світу. І організатор — Держкомтуризм України сподівається укласти з ними близько двох тисяч контрактів.

А проблеми... Вони, звісно, є. Дорожничка в наших готелях, що не відповідає рівню сервісу з них, або послуги без будь-яких «зрочок» не дають авторитету

лімджені України туристською. Але ж інтерес до неї за кордоном зростає. Тому й приїжджають аїзмішники, що вже побували скрізь: що вони таке, Україна? І, може, й готелі у нас «не дужі», а от без вражень не залишаться ніхто.

Та перспектива є: розроблено програму розвитку туризму, в реалізації якої зацікавлені місцеві влади, бо це свіжа і немала копійка до їхніх бюджетів. Туристський бізнес дав чималі зиск приватним фірмам, тож вони теж прагнуть турмувати на його розвиток.

Можє, неадекватні ті часи, коли з-поміж інших країн туристи обирають турму України...

На знімку: заступник голови Держкомтуризму України Геннадій Науменко, Рита Демидова — менеджер фірми «Каспі авейшан».

Фото
Юрія ВЕНТЕРЕНА.

3 життя «зірок»

Шерон Стоун «засвітилася» у Франції

СЕК-СИМВОЛ американської кино Шерон Стоун не встигла передфранцузом. *Невдахи на рідному у ній в борсь у зрості, вона й задовольняє прогностичні і французький бізнесменом марокканського походження Мішелем Бенасеро.*

ловину життя справжнім чоловіком. Уперше я нарізати зустріла такого», — каже зірка екрану.

Справді, повідомляє кореспондент ІТАР — ТАРС, її лінійний образчик найменше нагадує мускулистого князя Він — 46-річний бізнесмен, власник мережі магазинів у США, дає, за його словами, пропаганду французьке «мистецтво жити». Бенасеро і

Стоун позайомилися на вечірці у спільного приятеля, і, за визнанням їхніх знайомих, виникло «коханця з першого погляду». Особливо знаби Шерон сильний французький акцент її нового друга. Справді, за Стоун давало помічати неповажне любов до всього французького. Вітім, і сама Франція, її кіногладіачі відповідно її взаємності.

Шерон була зачарована не так спільним відпочинком на Карібських островах, як «ніжним серцем» Мішеля, його улюбленим і злібнотим висловлювань співрозмовника. Її не бажати, що вона вийшла за нього на голову: можливо, це фактори не найголовніші. У любовних стоунках, знається Стоун, — шукаю передовсім рівності. Її не хоту бути ні панією, ні рабинею...

Не заважайте вирости крилам...

ШАНІЛЬ Це слово викликає безліч асоціацій: парфуми, косметика, маленька чорна сукня. Але передусім ми пригадуємо французьку жінку, яка впродовж століть змінювала уявлення людства про сексуальну моду та її роль у нашому житті. Про легендарну Мадемузель розповідає журнал «Лук».

Жінка ХХ століття зовсім знавала йї усім. «Жінку це народилися без крил, то хоча б їм заважайте вирости їх потім», — так казала Коко Шанель. Її ті крила дала мода. Найвеличніша за всіх Мадемузель, палко закохана в свою професію, яке життя невтомно боролася за зміну мисля моді в повсякденному порядку речей. «Мода — це королева, але часом і раба», — любила вона повторювати. Шанель була швейцарка не лише у владі моди, а й у величчю.

вості традицій ремесла, властивих високій моді.

У період підготовки колекції в ательє працювало близько сотні «маленьких ручок», що були оточені дедів'яними манекенами, розміри яких відповідали міркам вірних клієнток Шанель. На виготовлення однієї сукні іноді витрачали до ста тридцяти годин. І досі в ательє за вулиці Камбоя у Парижі залишилися кілька майстринь, «маленьких золотих ручок», які там працювали ще за ча-

сів Коко і які можуть свідчити про неперимієність Мадемузель, котра проголосувала: «Ми можемо похвалитися повторними, але це ні в якому разі не є потребою».

З 1983 року на вулиці Камбоя наповні новий король — Карл Лагерфельд. Геніальний німецький модельєр у своїй роботі керується тими самими принципами, які й Мадемузель: традиції ремесла — основне джерело високої моди. Виготовляючи талант і можливість Лагерфельду створювати колекції для Моди Шанель. Точною само приєднанням, як і його блискавка попередника, Лагерфельд найбільше кохає створити принакву — «Неоскорити» — це є по-французьки».

На знімку: найвідоміша манекениця для Моди Шанель Клаудія Шіффер.

... невдачі в особистому житті

Жінки-журналістки столиці США одержують зарплату меншу, ніж їхні колеги-чоловіки, нечасто обіймають керівні посади і навіть більше шансів залишитися самотніми.

Про це свідчать результати дослідження, проведеного соціологами з Пенсільванії та Рутгерського університету Сполучених Штатів, — розповідає кор ІТАР-ТАРС.

«Хоча журналістки у Вашингтоні й домоглися великих успіхів, їхні досягнення на професійній царині обернулися невдачами в особистому житті», — вважає Сюзі Шупль, президент чиказького відділення Асоціації жіноч-журналісток, на завершенні якої й було проведено опитування 320 «працівниць пера», що працюють у столиці США.

За його результатами, середній дохід журналістки становить близько 60 тисяч доларів на рік. Понад 50 відсотків жінок повідомили, що одержують менш як 10 тисяч доларів, тим часом як більшість їхніх колег-чоловіків повідомляла, що «роблять» щорічно понад 80 тисяч доларів.

Четверо з кожних п'яти опитаних представниць прекрасної статі працюють на Боса-чоловіка. Близько 50 відсотків жінок ніколи не були одружені. У свою чергу, тільки 22 відсотки чоловіків виявилися переконаними холостяками. Дітей не мають 64 відсотки журналісток і 40 відсотків журналістів.

Відомі івні до івні

AT 5552662

Ч.І. ЗНАЄТЕ ви, що таке «оланти», «боданики», «раби тиски»? Про них з вперше почав від житомирці Івана Поляшового, для якого в дитинстві то були такі ж реальні гроші, як для нас в ашаві нинішні карбованці. А невідомі завжди нашішай роду міністра «Української Народної Республіки Івана Овеченко-Чоповського з-за осланди до Житомирці попрацював князь Миколай Гнатівський. Житомирці гроші України 1917—1920 роки. Історичний історично-історичний краєзнавчий, видана в середній 70-х Український музей, у Київській. Прочитавши ці, перекладає: не підпадає пам'яті Івана Кіндратовича, був і «оланти», і «раби...». Того ж українські гроші — дуже цікавий епізод цієї історії.

Починали з карбованців

Навіть тоді, хто ніколи не цікавився минулим наших грошей і не був на виставках, де експонувалися етапи банків, аж і був фрагмент купюри в 500 гривень, яка ходила в Україні. Це одна з перших українських поштових марок нахвал, на якій — дівчина в віночку. Визну на марках, випущених 1992 року, — пісня автора. Але до цього ми ще дійдемо.

Починалися короткі історії про класичні гроші у швидко проголошений Українській Народній Республіці все-таки не з гривні, а з карбованця. Поділ розширили за стрічкою. 20 листопада (всі дати за новим стилем) 1917 року Центральна Рада своїм третім Універсалом проголосила створення Української Народної Республіки у федеративному союзі з Росією. Вже 17 грудня Раднарком РФ надіслав до Києва відомий улаштування за підписом Леніна і Троцького. А 6 січня 1918 року було прийнято закон Центральної Ради про введення власної грошової одиниці. Окремі четвертий параграф заставили. Карбованці біліли виласкувати з карбованців, причому один карбованець містить 17,424 долі широкого золота і ділиться на 200 шагів. За золотим умістом карбованців порівнювався до царського рубля.

Ще витяг із закону: «Державні кредитні біліти Української Народної Республіки забезпечуються державним майном Республіки, а саме: надрами, діаман, залізними, державними придбаннями, в тім числі придбаннями з монополії цукру, інших монополій. Шківою, цукром, цукор, цю карбованець буде випущено в дію в разі вичає в саміх грошах. Ще один чинник обігу на гроші містили на лівійсторі гроші трибулу, виперішаних на два місяці жапу про державний герб, з примуду якого не одразу могли домонітири.

Незвідним їм жапа є те, що зворотню сторону було видруковано «огорні ногами». Всього було випущено 55 тисяч таких купюр. У липні 1918 року, за гетьманами, їх офіційно вилучили з обігу. Мабут, через те, що 100 карбованців першої емісії, нехазиченим водами знавом, кельо було підірвати.

Та перша сотка удостоєлася як троє народних назв. Проізвили її «асіеком», бо лівішу сторону було видруковано жовтотою і жовтоточаю фарбам, «вересійським грішам» — на зворотні нарисі «кото карбованців» було надано російськом, польськом та єврейськом мовами. Називали й зовсім жаргизам «Гординок». Втім, сприйняли її, як свідчать спогади, оптимістично.

Карбованець — то ді грошів

Чому тогочасні українські карбованці ділилися на 200 шагів, зрозуміло із закону Центральної Ради від 1 бересня 1918 року, за яким основною грошовою системою стала гривня, що містила вдвічі менше золоті і ділилася на сто шагів. Тоді від гривні відповідали одному карбованцю (на відміну від тих двох тисяч неавданого вересня, котрі гривня була в сто тисяч разів важча за карбованець).

Шківою, що на відміну від карбованців, які народ цидаро обдаровували різними «свідоміями», гривні виявилися «облудними». Народу наші дістали тільки обіжирішні «карбованці», а гривні, що їх лідери проізвили «аеропланями»: з обох боків там були варіанти купюрин.

Гетьманів Скоропадськом гривня, пенке, чимось не сподобалася, тому він видав декрет, за яким основною державною валютою України знову став карбованець. Було це 9 травня 1918 року.

Доувалювали банити купюри в 2, 100, 500, 1000, 2000 гривень. Карбованці друкували в основному в Києсі та Одесі, а гривні — майже всі в Берліні, де мали значно більший досвід у цій справі.

Виникло — «решетинний» акт Державної Скарбниці УНР — номіналом 5 гривень, видрукований Директорією у Станіславі (тепер Івано-Франківськ). Робили купюру поштом, і вона становила найменшу художню цінність, бо «скіека» з фрагментів деталей попередніх зків. Але найцікавіше не це. Друкар пропустив літеру «у» слово «гривень». Частина тиреку так і пішла в обіг...

«Метелкині» — теж гроші

Загальм відповіліа комісія прийняла 23 зразки грошей. 12 із них належали Юрію (Георгію) Нарбуту, ім'я якого вміщено на вже закінченій поштовій марці. З цих зразок пов'язана шківа історія. Нарбут малював не тільки карбованці та гривні, а й шапи. Випускали паперові «монети», до реї, почали ще 1915 року в царській Росії.

Україні довелося продовжити цю традицію, пов'язану з кастячою металу. На зворотні паперові шапи мали напис: «Холити нарізкі з дімніком монетом». Коли на базарі іде тріт зварівак з рук жінок ці клатки паперу розміром 24 на 30 міліметрів, вони сердилися й говірили: «Де там холити... літє, жєне монетом». А в народі була співанка: «Коліж буди срібні гроші, тепер срібні марони, коліж буди гарні холити, тепер срібні шамари».

А яка була реальна вартість цих грошей? Як стверджує Микола Гнатівський, посилюючись на різні джерела, особливо активно фальшивували «метелкині», які не мали жодного заступу від підробки. Найбільше чомусь у Житомирці та Березині. Виходили, і шапи були чомось варті. Наводити він і такі дати. За проект зразка грошового знака вивчавався готварів від 2 до 5 тисяч карбованців, поштові маркі — від 700 до 1000 карбованців. Державний штабробець заробляв близько 450 карбованців на місяці. Задіявлю й розсилення на словаді Юрія Горіса-Горського, який писав, що виникли 1919—1920 роки «єврейських грошей ніхто не брав, а українські гроші шинили високо. За 500 гривень я купив майже сотку шап, а за 1200 гривень купив ще й великого німецького маляра й 70 шап».

Емісію обмежували. Закон від 6 січня 1918 року заісчудував: «Розмір випуску кредитних біліти не повинен іти в якомусь разі перевищувати половину річної суми прибутку від монетарію». За 1918—1919 роки в Україні ароблено емісію 928 мільйонів карбованців. На місяці грошей бракувало. 1918 року в Житомирці було надруковано власні розмінні біліти номіналом 1, 3, 5 карбованців. Все, як і належало: серія, номер, підпис місцевих голови й бухгалтера, герб міста, дати, аніж і чинники проізвили: «Всі видані до вжитку розмінні біліти Житомирці шідком забезпечені державними кредитними білітами і т. ін. Такі «гроші» видрукували й деякі інші міста.

Волончас в Україні курсувало багато грошей Росії та чужарій. Нерігівніальні були, зичайно, в Махна. На лівійських купюрах без розділових знаків видрукували: «Гон кому не журис в Махна гроші зависли».

Історія українських грошей того періоду закінчується пробними відбитками в різних кольорах «грошового знака Української сою. радян. республіки 1919. Ате з Москви і Києва, Крестинський і Київний шифророзовою переслани вказівкою голові Раднаркому України Рокоссовському: «ні в якому разі. Та вказівка діла більш як сідмисот років...»

Житомир.

Гасемниці Троянових валів

Чернівецький історик Гроу Чеховський займається вивченням розташування у різних кутках Буковини заповідних земляних споруд, що залишилися із своєї давнини під назвою Троянові вали. Вони арагують своїми розмірами, добре продуманим розташуванням. Вихаєли подіє, як люди, котрі зводили їх, зуміли використати не маючи відомої техніки, такі фантастичні обсяги земляних робіт.

Про Троянові вали створено багато легенд, наслідок чого до цього часу в народі чимало списи доволі халого походження істориків.

— Пале Гроу! Дакіаєте спершу окремілі місяці пролягання Троянових валів на Буковині.

— Закождоку їм у Хотинськом районі, між селами Перевікським та Фелека Ліва вокк відоржудують від плато дієтніськомую лунку за залишками поселень від неоліту до давньоруських. У Горішніх валах гадіється протягом чотирьох кілометрів узадовж Дієстра, а далі від Хотина до Дарабан попри склипи ріки. Зафіксовано його пролягання і в Кельменецьком районі.

— Про Троянові вали подібуємо також поблизу ріки Прут, зокрема біля сіл Росопини Кельменецького та Подієне Новосельського районів. А це маємо плу наву мікротопонімів, що так чи інакше вказують на стародавню оборонні споруди: урочища Перевальці у Дієрбабах, Не Балу — в Кельменці Хотинського, Вало — в Бабкині Кельменецького районів. Невтомний дослідник археолог буковинського краю Боріс Тимончук засвідчує, що один вал, відомий із джерел XVIII століття — він починався неподалік Чернівців, тягнувся надовж річки Мокішів через прієслив Шапи (біля сучасних павлів, оновів), село Чорнірку, де тек є поле Шапів, і виходив до Дієстри між селами Самушин та Оунт у урочищі Турецький вал.

Відоміти існування древніх валів діждов до нас із середньовічної грамоти 1432 року, де гадіється одне таке укріплення поблизу села Невсон Новосельського

району (яке, безперечно, пов'язане із залишками Троянового валу, що зберігався в Подієнорому).

— Чи є подібні споруди по той бік Дієстри — на подільських землях?

— І в багатьох місцевостях. Добре зберігався Троянові вали приміром, поблизу села Устя, що в Хмельницькій області. Крім того, цей топонім згадується у багатьох населених пунктах Кам'янець-Подільського та Городоцького районів.

— На ваш погляд, з якою метою зводили ці споруди?

— Гадаю, що маємо справу із залишками могутніх фортифікацій або й цілої системи укріплень узадовж Дієстри та в межиріччя двох головних водних артерій краю. Побірка археологічна розвідка цих пам'яток засвідчує, що аверку зводили укріплення дерев'яним укріпленням, в зобов'язанні вони доповнювалися глибинними ровами. Відомо належало військовим інженерам, що брали участь у творенні цих редутів: аніж вони використали перипетії Дієстри якучи та левоохоронні форти Прут, зробили невідому територію межиріччя нерозвідною для ворога.

— Кому могли приналежити авторство у створенні Троянових валів?

— Багато вчених приписувалося думки, що то справу рік зводили туті. Інші віддають назву першості римлянам. Останнє припущення здобуло чи не найбільше прихильників. Адже вали були досить поширені у римській фортифікаційній практиці. Приміром, новотворені іронічні Дакію та Меаю захищалися від набігів укріплених системі валив, що тягнулися від Дунаю східніше Карпат у напрямку Трансільванських Альп. А при роковках року біля Нижнього Троянового валу археологами знайдено а десятком римських бронзових монет часів Константина великого та Зенонів. Аніжось, усе так є свої міє чи. Вали спорудили римляни для захисту відоміх придуляньських земель від вторгнення з півночі, і місцеве населення пов'язало ці укріплення з іменем завоювальника країни дівис імператора Марка Улава Траяна, за якого Рим ситнув аногого своєї військової могутності.

Однак це пояснення не зовсім підходить до нашої краю: римські легіонери ніколи не ступали на землю Буковини, тім більше за Дієстр. А римську Дакію відділяли від нашого краю найвищі бар'єри: Карпати та неліснені діюніи масив, який і через тисячоліття після римлян слугував під назвою Великий Буковини рубежем між Молдовою та українськом Шиницьком землею. З іншого боку, спорудження різновидної оборонної системи потребувало великої кількості будівничих, що було б під силу розрізним племенам. Отже, напрушується висновок: на якомусь історичному етапі ким край хваляв до могутнього союзу племен, своєрідної праджердкші. Воно й поділяло по захист римській праці тутішніх землеробів. Цією системою валив, аніж і чєнеологічній чернівецької культури поблизу Троянових валів відігравали ймовірний час спорудження укріплень — III—IV століття нашої ери — період небувалої діло роавою продуктивності сил усієї давньої України.

— Чому вали назвали Трояновими?

— Не мій погляд, істину етнологів слід шукати у власному родоводі. На це міркування напштовують заглядки радиків із «Слова о полку Ігоревім». Тут чотири рази згадується ім'я Трояна. Хто є той Троян, що уособлював для невідомого автора «Слова» плу етносу у вітчинській історії? Сумніваю, що діється про чужого руським руськомим імператора.

Дослідники «Слова» Ю. Золотова скляється до думки, що Трояна слід шукати серед пануючої верхньої класичної і в абуку у плуку бога Місала.

Як про значиміше божество про того згадують окремі вітчинські християнські полемісти — поряд із відомішими Перуном та Хоргом. Вийнявши дослідників склялий ототожнювати Трояна з трояковим божеством багачинським і Трояном, аніж плує над трьома дієрстами: небом, землею і підземним світом.

Отже, саме від цього діла відштовхувалися, докуючи чєне до розгадки походження назви наших валів.

Загальком фортифікаційні споруди ховають у собі, це багато історичних татеміків. І буювний історик ніколи не думав би доїти до те, що вона подідувала ім чудовий матеріал для вивчення.

Чернівці.

Розмови зіє Василь БАБУХ.

Нессі Дністровських плавнів

радіацією району і, звісно, добре потратилися...

Информация про выпуск додаткової емісії інвестиційних сертифікатів

«Український інвестиційний фонд»

«Учасникінвест»

ЗАТ «Український інвестиційний фонд «Учасникінвест» (ІФ «Учасникінвест» скорочена назва) створено як закритий фонд.

Інвестиційна декларація:
ЗАТ ІФ «Учасникінвест», юридична адреса: Київ, вул. Б. Хмельницького, 62. Статутний фонд становить 1200 тисяч грн.

Діяльність:
Мета — отримання прибутків учасників і засновників; предмет — спільне інвестування; основні напрями — інвестиції в цінні папери, придбання нерухомого майна, часток і паїв, що належать державі в процесі приватизації (місцина, переробка, машинобудування, транспортна галузь).

Обмеження діяльності: згідно з п. 17 Указу Президента України «Про інвестиційні фонди та інвестиційні компанії» інвестиційна декларація доводиться до учасника за його запитом.

Надано про емісію номінальна вартість — 50 копійок кожної на пред'являемую суму випуску — 900000 гривень. Початок продажу (обігу) — з дня публікації в газеті придбання інвестиційних сертифікатів інвестором не обмежено. Інвестиційні сертифікати не можуть бути придбані іншими інвестиційними компаніями (компаніями). Курс продажу на початок продажу — за номіналом.

Попередня емісія фонду: здійснено випуск простих іменних акцій на суму 1200 гривень, які розподілені в рівних частинках між засновниками та зберігаються в депозитарії. Здійснено емісію іменних інвестиційних сертифікатів на суму 10000 гривень, розміщено серед учасників шляхом обміну на приватизаційні майнові сертифікати та повністю включено в обіг як приватизаційні.

Засновники:
ТОВ «АЛІС» (Київ, вул. Медичною, 81), підприємство «Дальго» (Сімферополь, вул. Г. Сталінградца, 7), «Кім-Т» (Хмельницький, вул. Борхатського, 1), «Заріччя» (Хмельницький, вул. Борхатського, 1), «Заріччя» (Хмельницький, вул. Борхатського, 1), «Заріччя» (Хмельницький, вул. Борхатського, 1).

Інвестиційний керуючий Фонду:

ТОВ «Бест» (Київ, вул. Б. Хмельницького, 62) зареєстрований виконавчим офісом в районі району Києва № 15467306, в АТ «Трибуна» № 300078. Засновниками є: ТОВ «Юр-холдинг» та 3 фізичні особи. Довір на управління надано на період з 1996 року № 476 від 11.11.96 р. 3 іншими інвестиційними фондами (компаніями) угоди на управління не укладалися. Частка у статутному фонді ІФ не має. Афілійовані особи: фізична особа і інвестиційний керуючий.

Депозитарій фонду:
АТ «Гаранбанк» (Київ, Кулявський узвіз, 7). На депозитарному обслуговуванні банку — 11 фондів (компаній). Аудиторський фонд — АТ «Аудит» (Хмельницький, вул. Гетьмана, 1). Ліцензія № АБ № 00062.

Власники інвестиційних сертифікатів є учасниками Фонду і мають право на отримання дивидендів, які сплачують з 1 по 30 квітня протягом місяця черги за Фонду або поштою адреси, якщо учасник не вказав іншої адреси. Також мають право вимагати виплатити Фонд по відношенню до себе в засобах масової інформації. Інформацію надають також засновники за своєю місцевим вибором. Учасники можуть бути обрані до спостережної ради, а ті, що володіють більше як 10% випущених інвестиційних сертифікатів, можуть вимагати скликання загальних зборів засновників. За письмовою вимогою учасника, що володіють 10% випущених інвестиційних сертифікатів, загальні збори засновників зобов'язані вислатися або поспорожити членів спостережної ради. Також учасники мають право на придбання інвестиційних сертифікатів. З власників інвестиційних сертифікатів здійснюють розрахунки по повній закритості протягом діяльності Фонду. У разі, коли вартість майна в розрахунок на один інвестиційний сертифікат нижча за його номінальну вартість, різницю учасникам покривають за рахунок засновників.

Фонд не гарантує фіксованості дивидендів. Дивиденди виплачують за підсумками року.

Арбітражний суд Автономної Республіки Крим (333000, г. Сімферополь, ул. К. Маркса, 18) розглядає дело № 193/92 о признании банкротства общества с ограниченной ответственностью «Шеринг» (юридический адрес: Автономная Республика Крым, Джанкойский район, с. Ясное, ул. Погоорова, 28, расчетный счет № 467325 в Джанкойском отделении Промиславбанка МФО 324087.

Претензии возможных кредиторов и заявления санатория принимаются в течение месяца со дня опубликования этого объявления.

Арбитражный суд Херсонской области (г. Херсон, пр. Ушакова, № 47) по заявлению Государственной налоговой инспекции по Комсомольскому району г. Херсона возбудил дело о банкротстве № 23/5-6 от 30.07.96 г. ИКП «ТИУН» (г. Херсон, ул. Дорофеева, 14, к.14/4), расчетный счет 468087 в Украинбанке г. Херсона.

Претензии кредиторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд Херсонской области (г. Херсон, пр. Ушакова, № 47) по заявлению Государственной налоговой инспекции по Комсомольскому району г. Херсона возбудил дело о банкротстве № 5/5-6 от 19.06.96 г. г. «КВК» (г. Херсон, ул. Лавренко, 1, к.20) расчетный счет № 2468628 КБ «ИКО», г. Херсон.

Претензии кредиторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд Херсонской области (г. Херсон, пр. Ушакова, 47) по заявлению Государственной налоговой инспекции по Комсомольскому району г. Херсона возбудил дело о банкротстве МП «Коммунальснабсервис» (г. Херсон, ул. Розы Люксембург, 10/36) расчетный счет 60983 АКБ «Гарант», г. Херсон.

Претензии кредиторов принимаются в течение одного месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд Луганской области (340105, Луганск, площадь Героев Великой Отечественной войны, 34) по заявлению АК АПБ «Украина» в лице Станислава-Успенского отделения возбудил дело № 210/10-0 о признании банкротом крестьянского (фермерского) хозяйства «Ліна» (юридический адрес: 34004, Луганская область, Станица-Пугачевский район, с. Камышанка), расчетный счет № 404523 в Луганской дирекции АК АПБ «Украина», МФО № 304698.

Заявления кредиторов и возможных санатория принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Николаевские БАТ «Металлургов» подавляют свои акционерные, но первой жалбы БАТ возбудили 29 листопада 1996 року о 13-й годовой и приписки актового збора БАТ за листопада: Николаев, проспект Леніна, 56а, територія ПТЗ. Реєстрація учасників збора 29 листопада 1996 р. — з 8-00 до 13-30 за часом проведення зборів. Учасники збора зустрічатимуться біля центральної прохідної ПТЗ з 8-00 до 11-00.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Затвердження змісту статуту акціонерного товариства «Металлургів» і підставних документів.
2. Звіт правління про господарську діяльність товариства за період з 01.11.1995 року до 01.11.1996 року.
3. Обрання голови та членів правління.
4. Обрання ревізійної комісії.
5. Про делегування окремих повноважень загальних зборів правлінню товариства.

Учасники зборів повинні прийти реєстраційній комісії доповідати, який засядає особу.

Сертифікат має який інше підписати одночасно з реєстрацією. Телефон для довідки (0562) 2-13-79, 9-69-31.

Загублене свідоцтво про реєстрацію АТ СП «Правекс-Броукс» № 19360787 від 26.09.95 р. аважати недійсним.

По заявлению государственной налоговой инспекции по Краматорску Арбитражным судом Донецкой области (340105, Донецк, бульвар Пушкина, 34) 30 апреля 1996 г. возбуждено дело №9-1-5 «о» о признании банкротом малого частного предприятия «Артур», расположенного в Краматорске Донецкой области по ул. Ченоморской, 50; расчетный счет 3468994 в Краматорском отделении Укробанка.

По заявлению государственной налоговой инспекции по Краматорску Арбитражным судом Донецкой области (340105, Донецк, бульвар Пушкина, 34) 31 июля 1996 года возбуждено дело №32/2-11 «о» о признании банкротом коллективного предприятия «НИИЕТ», расположенного в Краматорске Донецкой области по ул. Б. Хмельницкого, 11-17; расчетный счет 1468004 в Краматорском отделении АК ПИБ Украины.

По заявлению государственной налоговой инспекции по Краматорску Арбитражным судом Донецкой области (340105, Донецк, бульвар Пушкина, 34) 26 июня 1996 года возбуждено дело №10/2-10 «о» о признании банкротом малого частного предприятия «Элита», расположенного в Краматорске Донецкой области по ул. Парковой, 16, к.40; расчетный счет 3468984 в АК ПИБ Краматорска.

По заявлению государственной налоговой инспекции по Краматорску Арбитражным судом Донецкой области (340105, Донецк, бульвар Пушкина, 34) 26 июня 1996 года возбуждено дело №8-3/16 «о» о признании банкротом общества с ограниченной ответственностью «Элор», расположенного в Краматорске Донецкой области по ул. А.С. Пушкина, 5; расчетный счет 467749 в Краматорском отделении Украинбанка.

По заявлению государственной налоговой инспекции по Краматорску Арбитражным судом Донецкой области (340105, Донецк, бульвар Пушкина, 34) 31 июля 1996 г. возбуждено дело № 8 «о» 4-20 о признании банкротом украинско-швейцарского совместного предприятия «Фистаг-Виктория», расположенного в Краматорске по ул. Шиншторфстрейт, 32; расчетный счет 066304 в Краматорском филиале АБ «Инко».

По заявлению государственной налоговой инспекции по Краматорску Арбитражным судом Донецкой области (340105, Донецк, бульвар Пушкина, 34) 26 июня 1996 г. возбуждено дело № 12-2-10 «о» о признании банкротом общества с ограниченной ответственностью «Традиционная безопасность», расположенного в Краматорске по ул. Партизлов, 65/93; расчетный счет № 1467416 в Краматорском отделении АБ «Инко».

Арбитражный суд Киева (Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-В) порушив справу № 11/195 про визнання банкрутом СП «Сіс» (юридична адреса: Київ, вул. Борхатського, 67). Зареєстровано в держадміністрації Дарницького району Києва, реєстраційний № 0092-384-СП, розрахунковий рахунок № 467172 в АПБ «Авдк».

Арбитражный суд Киева (Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В) порушив справу № 11/196 про визнання банкрутом МП «Абріс» (юридична адреса: Київ, вул. Зорянська, 9). Зареєстровано в держадміністрації Дарницького району Києва, реєстраційний № 0092-159-МП, розрахунковий рахунок № 468024 в Мисльквіденції ЛІБ.

Арбитражный суд Киева (Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-В) порушив справу № 8/230 про визнання банкрутом ТОВ «Лотта-Біс» (юридична адреса: Київ, вул. Р. Шимон, 2). Зареєстровано в держадміністрації Дарницького району Києва, розрахунковий рахунок № 10458882 в Дарницькому відділенні № 5397 Ошадбанку України, реєстраційний № 22944078.

Питання можливих кредиторів і заяв санатория принимаются в течение месяца со дня опубликования этого объявления.

28 листопада 1996 року о 10.00 в приміщенні лекційного залу АТП-2261, розташованого у Хмельницькому по вул. Північна, 99 (біля заводу «Термопластмат») відбудуться І загальні збори БАТ Гречанське підприємство із забезпечення нафтопродуктами.

Акционерное общество «Мекс», зарегистрированное в Коминтерновском районе Одесской области, ликвидировано. Претензии принимаются в течение двух месяцев со дня опубликования этого объявления.

Арбитражный суд Сумской области (244000, Сумы, вул. Рибалка, 2) порушив справу № 4/18-6 від 23.09.96 р. про банкрутство державного комунального підприємства «Трибуна» (244000, Суми, вул. Харківська, 113, код ОКПО 325440, р/р 508354/4 дирекції УСБ).

Питання кредиторів та заяв санатория принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Питання кредиторів та заяв санатория принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд Луганской области (340105, Луганск, площадь Героев Великой Отечественной войны, 34) возбудил дело № 198/11-0 о банкротстве фирмы «ИИДР» (439600, Старобельск Луганской области, ул. Розы Люксембург, 76 «А»; р/сч: № 467127 в АК АПБ «Украина»).

Держтелерадіо України Агентство «Телерадіореклама»

ТЕЛЕ

ПРОПОНУЄ В ЕФІРІ
щоденні рекламно-інформаційні блоки, тематичні передачі
«Перспектива» та «Презентація» (зустрічі з діловими людьми,
виставки, аукціони, телеігри, конкурси, шоу, лотереї тощо).
ВИГОТОВЛЯЄ
відеокліпи, відеофільми, споти, сюжети.

РАДІО

ПРОПОНУЄ В ЕФІРІ
щоденні рекламно-інформаційні випуски (репортажі, інтер-
в'ю, коментарі, огляди, оголошення тощо).
ВИГОТОВЛЯЄ
магнітофільми та іншу аудіопродукцію.
РОЗМІЩУЄ
вашу рекламу в найпопулярніших передачах Українського те-
лещування і радіо.

**МИ ГОТОВИ УКЛАСТИ З ВАМИ УГОДУ
НА ДОВГОСТРОКОВЕ СПІВРОБІТНИЦТВО.
МИ БУДЕМО РАДІ,
ЯКЩО СВОЄЮ РЕКЛАМОЮ ДОПОМОЖЕМО
ВАМ У РОЗВ'ЯЗАННІ ВАШИХ ПРОБЛЕМІ**

**НАША АДРЕСА: 252033, Київ-33,
вулиця Володимирська, 69-А.
Т/ф.: 224-45-43, 220-91-29.**

**Продовжуючи оперативну інформувати окціонерів,
вкладників та клієнтів про стан справ у банку,
«Юнексіббанк» пропонує баланс банку
станом на 1 жовтня 1996 року
Баланс цілком відповідає даним, поданим до НБУ**

Баланс «Юнексіббанку» за станом на 1.10.1996 року (у грн.)

АКТИВ	
1. Каса і коррахунки у НБУ:	3108772
1.1. У національній валюті	2845449
1.2. В іноземній валюті	463323
2. Коррахунки в інших банках:	6471147
2.1. У національній валюті	0
2.2. В іноземній валюті	6471147
3. Кредити, надані банком:	17149186
3.1. Короткострокові	8887996
3.2. Довгострокові	2185060
3.3. В іноземній валюті	6076130
4. Міжбанківський кредит	2001200
5. Цінні папери, придбані банком	8647274
6. Основні засоби та капіталовкладення	1146338
7. Дебітори	4836211
8. Інші активи	20783881
9. Збиток	
Всього активу	63944009

ПАСИВ	
1. Статутний фонд	8000000
2. Резервний фонд	79022
3. Інші фонди банку	1715452
4. Коррахунки інших банків	960926
4.1. В національній валюті	885707
4.2. В іноземній валюті	95219
5. Розрахункові та поточні рахунки клієнтів у національній валюті	3865868
6. Депозити юридичних осіб у національній валюті	2958819
7. Вклади громадян у національній валюті	715025
8. Строкові депозити в іноземній валюті	4292691
9. Кошти клієнтів в іноземній валюті	8671991
10. Міжбанківські депозити	5094000
11. Кредитори	6714586
12. Інші пасиви	19963699
13. Прибуток	911930
Всього пасиву	63944009

ПРОМКОМПЛЕКТ ПРЕДЛАГАЕТ

**Более 400
наименований
продукции**

**Трубопроводная арматура,
газосварочное оборудование,
газовые и водные счетчики,
сантехника и инструменты.**

(044) 435 7821, 435 6988, 432 7682, 452 1048

В МИРЕ САНТЕХНИКИ

(044) 435 6003

Арбітражний судом Полтавської області (314000, Полтава, вул. Зінгіна, 1) поруше-
но справу № 735/116 від 27 серпня 1996
р. за заявою кредитора — державної по-
даткової інспекції по Київському р-ну Пол-
тави про визначення банкрутного товариства з
обмеженою відповідальністю «Благовісти»,
юридична адреса якого: Полтава, вул. Кон-
дратюка, 13, кв.96 (р/р 467416 в Промін-
вестбанку).
Претензії мовлявних кредиторів і заяви
кредиторів приймаються протягом місяця з
дня опублікування цього оголошення.

Арбітражний суд Харківської області
(310002, Харків, вул. Сумська, 64) пору-
шив справу № 3596/7-72 про банкрут-
ство малого підприємства «Техносер-
вис», розташованого за юридичною ад-
ресом: Харківська область, Харківський
район, селище Рогань, пров. Польовий,
38: розрахунковий рахунок 000468512 у
ХРВ УАК Промінвестбанку.

Арбітражний суд Львівської області (Львів, вул. Личаківська, 70) за заявою державної податкової інспекції по Жовківському району порушив справу № 2/599 від 17.07.1996 року про банкрутство спілчаного підприємства, товариства з обмеженою відповідальністю «Сервіс-Україна» (Жовківський район смт. Куликів, вул. Шевченка, 65; р/р 467036 в Жовківському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 325064.
Претензії кредиторів приймаються в місячний термін.

Арбітражний суд Львівської області (Львів, вул. Личаківська, 70) за заявою державної податкової інспекції по Жовківському району порушив справу № 2/239 від 28.03.1996 року про банкрутство кооперативу «Атланти» (с. В. Дорошів, Жовківського району), розрахунковий рахунок № 461935 в АКБ АПБ «Україна» МФО 325064.
Претензії кредиторів приймаються в місячний термін.

ЮНЕКСБАНК

ЗАБЕЗПЕЧУЄ ПОВНИЙ КОМПЛЕКС

БАНКІВСЬКИХ ПОСЛУГ
(у гривнях та іноземних валютах)

Зокрема:

- ☒ обслуговування через систему «банк — клієнт», що дає можливість проводити платежі, не виходячи з офісу;
- ☒ трастове управління тимчасово вільними коштами;
- ☒ залучення коштів на депозит.
- Для юридичних осіб:
 - 30—35% річних у гривнях;
 - 12—18% річних в іноземній валюті.
- Для фізичних осіб:
 - 12—15% річних в іноземній валюті.
- ☒ операції з цінними паперами (купівля-продаж ОВДП на всіх ринках ОВДП, короткострокове кредитування для придбання ОВДП, операції РЕПО, помірні комісійні — 0,05—0,5%, індивідуальні комісійні — для соліцих клієнтів);
- ☒ повний спектр послуг за документарними операціями (інкасо, акредитиви), безплатні консультації фахівцями банку по розрахунках з іноземними партнерами;
- ☒ готівкові операції з валютою (видача готівки в межах внесеної на рахунок готівкової валюти — 0,5% комісійних, безготівкової — 2%);
- ☒ купівля (0,25—0,65% комісійних) та продаж (0,2—0,3% комісійних) валют;
- ☒ продаж чеків Commerzbank, що дають можливість вивезення до Німеччини до 7 тисяч марок — 1% комісійних.

Наша адреса:

252070, Київ, вул. Почайнінська, 38/44.

Тел. (044) 462-50-62.

Факс (044) 462-50-68.

ФІЛІА:

315010, Кремінчук, вул. Карнаухова, 15. Тел. (05366) 2-80-57.

327040, Миколаїв, вул. Крилова, 56. Тел. (0512) 34-01-02.

324086, Кривий Ріг, пр. Гагаріна, 57. Тел. (0564) 74-80-60.

Анатолій СОЛОНСЬКИЙ. «Голос України»

Поговоримо про...

Акакія Акакіювич міг бути Персовстратом і зустрітися з Дадзрапермою

Ви знаєте, що означає ваше ім'я? Кажуть, в іменах «пророчества» ховають, нахили і, власне, доля людини. Можє, я так. Але це — коли ім'я прозоре до самісної глибини, рідне батькам, як сама дитина. Скажімо, назвали в Іллі дитину Юліс. Це не лише комбінація звуків, а — «принісе світло». А китаянка Тайшуй — «божественна діва». На Сході взагалі багато поетичних імен, які дослівно перекладаються так: «той, що підкорює вершини», «народжен для шкві», «вранішній світло». Бо, можна сказати, генетично різні.

А що з нашими найпоширенішими іменами? Зупинюся хоч тисячу Іванів, Микол, Олександрів... Чи «божа благодать». Спитайте Галин, Катерин чи Марій («нашішні» імен нібито годі й шукати). А це — Сабіна, Сандра. Показуйтеся у Сабіни та її батьки, що вони знають про сабіну і сабінізм, а не про сабіну і сабінізм.

І, як мовиться, переважна більшість опитаних зниже плечима. А дехто буде навіть вражений, дивлячись, що, приміром, «русский» Іван — насправді дав-

ноєвське ім'я і означає «Ягве (бог) змисловий» чи «божа благодать». Принаймні скажемо і про Руслана, в імені якого те «рус» немає нічого спільного з відомим поняттям, це пороське ім'я і означає воно «чел».

І так чи не на кожному кроці. Павло — «маленький», Тамара — «фірне дерево», Галина — «тиша», «тиха погода», Клавдія — «культува».

Ось так. Нібито й рідні імена, а «не прожиті» без слівки. Тому й ми гадуємо бірки, такі собі білочки з імпортованими написами — начебто й бишає, а внутрішнього змісту не видно.

Як же вони викищо, що мільйони людей ждуть, зберуть, з бірками? І тут ми підходимо до великомасштабного, але, на мою думку, безглузлого масового переіменування людей. У нас (і не тільки) це почалося переважно із запровадженням християнства. Не лише словом, а й, за свідченням літописів, «вогнем і мечем» насильничали і нові обряди, і християнські імена, переважно грецькі та давньовірські. Що це? Божа воля? Карал? Чи навпаки, камілаз такого самого запалу й колориту, як скажімо, колективізація та інші «защі», спрямовані на те, щоб відвернути той чи інший народ від його історії, духу, ментальності, нав'язати своє і бути знову.

Християнські імена давніше навіть великим вождям. Київську княгиню Ольгу нарекли Єленою, Володимир Великого — Василієм, Ярослав Мурдого

— Георгієм. А загинувши в історію Києво-Печерської лаври — ось імена її найпомітніших ченців: Амфілохій, Євстраї, Оносифор, а це — архимандрит Акімидин, іконописець Алліпій, шийтель Іпатій...

Власне, вибору майже не було. Згадаймо, як вибирали ім'я Башмачкін у Гоголівській «Шинелі» (а ми всі, кажуть, вийшли з неї). «Роздільні» предлашали на вибор любове із трех, какое она хочет выбрать: Мокшис, Сосси, или называть ребенка во имя мученика Хозазата. «Нет», — подумала покойница, — имени-то все таские». Чобути угодити їй, розмірнути календар в другому місті: вийшли опять три имени: Трифоний, Дула и Вархасий. «Вот это наказание», — проговорила старуха, — какие все имена, я, право, никогда не слышала таких. Пусть бы еще Вархасий или Варух, а то Трифоний и Вархасий». Еле перелютила старуху — вийшли: Пасихакий и Вакхисий... «Уж если так, пусть лучше будет называться, как и отец его. Отец был Акакий, так и сын будет Акакий».

Смійхот? Мислю. Але й грю.

У революційно-великопереломну епоху камідації в горілі переважно валили іх долаві вугілля і по новітніх іменах «протиски» було нікому. Шпорува обидній світлі не було, але... Що шире, що з налізю на високі кріла, а більше — з найністоті та темноті нарікалі невинних діток іменами, що Миколі Васильовичу й не снилися: Корній, Леніна, Сталіна. Екзугітації-ме-

нотворії йшли далі: щоб не повторюватися, але й не відірватися від вохля протеларіату, стали давати своїм діткам злочинні і дітякам — ім'я Леніна: навіопріт: Нілс, Нілсда — або Вілен (від В. І. Ленін), Валентин тощо. У роки численних «защів» у ЗАГСах масово штампували: Індустрія, Тракторина, Даржарж, Кім (Коммунистичний Інтернаціонал Молоді). З'являлися шиделери, як, приміром, Олар (особая дальне-восточная армия), Перевострат («первый советский стратегист»). А ось Лагшмю — не плутайте з найішою Лашшмі («добрий знак», «шаста», «краса» — наша Латипіра — це «лагер Шмидта в Арктике»... Не зустрічаю особисто, але чув і таке: Дадзраперма — від «Дадзра» — перше Мая».

Борьбу Боже, хтось подумав, що автор сміється. Це наша історія, її не переішше. Називаємо дітей, хто як баже. Хону тільки сказати: у нас є чимало воістину прекрасних імен, виіршіл віками шк на теренах Праукраїни, за якіми глибокий зміст, але й в баталіш інших народів. Іх не треба переікладати, вони прозорі, як кришталеве джерело, бо генетично рідні. Скажімо, Богдан, туди сюсю. Або — Ярослав. Ім'я утворене від «яр» (весняне буяння, родючість) і «слава». А це — Володимир, Давіда, Рада, Мстислав, Златі, Зореслава, Лада, Кудия, та інші.

... Скажете, і куди ти гнеш? Що пропонуєш?

Нікуди, нічого. Ділюся з вами своїми думками. Як на мене, найкращі імена — рідні імена. Твердо переконаний: дух завжди прагне своїх одвічних джерел. Рано чи пізно духовний організм, як і фізичний, відтворює чуже і штучне.

Свою долю ми з дружиною назвали Ярославом...

Три поради

Ходять жовтень по городу

САДІВНИКАМ нагадуємо: у жовтні садять дєрєва та куші. Також закінчують обробити (проріджувати) ярун. Опіають штабелі і скелетні гілки від дімерної кори, лийшніків та мору, біля впаияним розчином.

Щоб дєрєва порозмівлювали краще, підкоріть їх ґрунтом. Мосол дєрєва яєно обкорнуйте рубанком те метєвою сіткою. Віноград, полуїні, акційнолія варто акрити.

Зрізати сучки, галузя та інші матеріали, які приваблюють мишів, вивізати. Пожариш рєштки, муміфіковані плоди спалити.

ГОРОДНИКАМ у жовтні варто не забувати про багатогірні оповчє-ві рослини. Іх треба підтримати калініями добривами, а також розпушити ґрунт навколо, зрізати сухе листя та бур'яни. В рідках необхідно істаювати на відстані 1 — 1,5 м одна від одного металеві дужки чи каркеси.

ДОМОГОСПОДАРКАМ не зайве згадати, що у жовтні збирають пізні сорти овочів. Їх ягоди, як відомо, містять жирне масло, яке поліпшує обмінні процеси, лікує опік, в тому числі й променевий. Звідь готують соки, киселі, компоти, желе, варення, мармелад. Листя використовують для заварювання чаю.

Сік готують так. Сніжі ягоди мийте, подрідкують в смальованій посуд, заливають теплою водою (0,2 л на 1 кг ягід), підвіривають і віджимають. Отриманий сік проідужують, доводять до кипіння, розливають у банки, стерилізують 10 хвилин, закрутую кришки і отримують.

Пріємних вам турбот!

Віталій МАКСЮТЕНКО, «Голос України»

Україні Євангеліє... Читати?

Неподалік в Лебедині було знайдено (про це повідомляв «Голос України») рідкописні зв'язки Євангеліє, скаруб старовинних, виворіт із золота і срібла.

І ось знову сенсаційна кошовина — теж про скаруб, але, на жаль, уже із кримінальним забарвленням. Скориставшись півторогодинним від'їздом електрики у Ромнах, незастережені пошк що лавічці пограбували місцеві криминальні муміфікатори. Зникло багато унікальних реліквій і серед яких — догосціва пам'ятка давньохристиянської культури — Євангеліє, що належало останньому кошовому Запорозької Січі Петрові Калиташевському. Окрім неабиякого історично-художнього значення, цей експонат, за оцінками експертів, має й величезну матеріальну цінність.

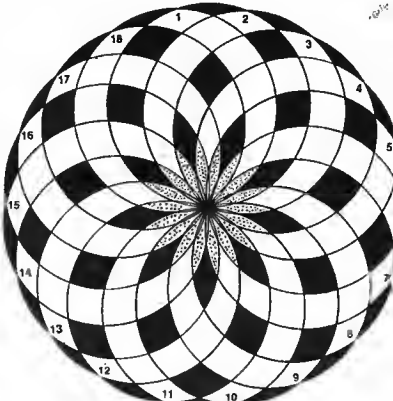
«Чорномору» ринку його можна збути за кілька мільйонів доларів. Інтенсивний пошук злочинців із залученням правоохоронних органів і судівних властей Росії результатів не дав.

Сумська область.

Перевірте прикмету

Природа спокійно «підказує» людям погоду на майбутнє. Не вгадає і жовтень. Ось кілька прикмет, спробуйте перевірити їх.

- * Якщо надоліст пройде швидко — чекайте лютот зими, якщо надоліст пізній — зима буде суворою і дога.
- * Жовтєвий ґрім обіцяє безсніжну зиму.
- * Якщо листя осики лежить на землі зворотною стороною — зима буде холодною, а знову — теплою.
- * Комарі пильно осики підуть, теплу зиму.
- * Спостерігайте за погодою на Покруну (14 жовтня).
- * Яка погода на Покруну, така й зима буде.
- * Якщо цього дня листя з вишнев саде — на теплу зиму, а втримається — на холоду.
- * Зривку вітру в півдня, а в обід у півночі — початок зими буде теплий, але попізніше холодатиме.
- * Якщо цього дня сніг не покрив землі — не покриве і листопадні й ґруди.

Кросворд

До центру: 1. Притока Дніпра. 2. Титан, брат Прометея. 3. Румунський віз. 4. Пристрій для приготування м'яса на вогні. 5. Діаметр кулі. 6. Рабина, мати великого київського князя Святослава. 7. Тетаман нерестового зари порозького козатина, виданий старшиною полякам і страчений у Варшаві. 8. Італійська актриса, знімалася у фільмі «Ночі Капрі». 9. Старовинний український одяг в Україні. 10. Французький поет. 11. Су-

довий урадовень, котрий є тавом до Наталки Полтави. 12. Інструмент для узорної вишивальності. 13. Затичку чомуєм вважають мірило найбільшої дурності. 14. Афі текст української народної пісні «Ой ти, дівчино, з горі зєрні». 15. Плав, адузм, рєрахунок. 16. Морське знамені. 17. Міфічний герой, зашєний а Преукраїну до Грєк. 18. Відіки їм прийшов до Грєк уже грєцкими. 19. Веселити відомо ділячка милосердін.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Реклеція: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРОСНОВСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОН: для довідок — 441-89-23; телефоніс — 224-72-34; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
☎ Рукописи не повертаємо.
☎ Друкується з читачами — тільки на сторінках газети.

☐ За зміст та достовірність інформації у розміщені публікації відповідальність нести редакція.
☐ Редакція не зобов'язана повертати авторів публікацій.
☐ За точність виконання функції відповідальність нести автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень.
Крім неділі й пошівдіння українською мовою.
Кодові 60925.
Тираж 226015.

Комітет друку відповідати «Преса України».
252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1234567890
Зам. 0311192.